ΕΤΟΣ Δ'. 1882 ΤΟΜΟΣ Δ'.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.
Γ. Μ. ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ
ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Φρ. 20'
Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ » 22'
» » ἐξωτερικῷ » 25.
Ἑξάμηνος ἀπαράδεκτος.

Τὰ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Σεραπείου» πεμπόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΝΕΟΝ ΣΕΡΑΠΕΙΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΕΤΗΣΙΑΙ
ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ.

Μέχρι 15 γραμμῶν Φρ. 60
Διὰ τοὺς συνδρομητὰς » 20.
Ἄνω τῶν 15 γραμμῶν κατ' ἀποκοπήν.

Δ' αἰτήσεις ἀπευθυντέον
Journal Grec «SERAPEUM»
Alexandrie (Egypte).

Τεῦχος 46. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. 15 Μαΐου.

F. du BOISGOBEY.

ΤΟ ΑΡΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

Ὑπὸ Γ. Μ. Κ.

(Συνέχεια, ἴδε προηγ. φυλλ.)

— Φίλτατέ μοι, τὰ πάντα συμβαίνουσιν. Ἴσως κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ὁ Ἐστελὰν ἀπέθανε, διότι δὲν πηδᾶται ἀτιμωρητεὶ ὕψος δευτέρου πατώματος. Ἐὰν δ' ἐπιζήσῃ, δυνατὸν ν' αὐτοχειριασθῇ, ὅπως διαφύγῃ τὴν καταδιώκουσαν αὐτὸν ἀστυνομίαν.

— Οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι δὲν αὐτοκτονοῦσιν, εἶπεν ὁ Βωτροῦ μετὰ περιφρονήσεως. Ἐὰν εἶχεν αἷμα εἰς τὰς φλέβας του, ὤφειλεν ἐκ τῆς πράξεως ταύτης νὰ κατάρξηται.

— Ὁμολογῶ ὅτι δὲν πιστεύω πολὺ ἐπὶ τῆς τοιαύτης λύσεως, ἥτις ἤθελε καταστήσει πολλοὺς εὐδαίμονας. Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν τοῦτο. Σὺ δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα, μεθ' ὅ,τι καὶ ἂν συμβήσηται, ν' ἀπωθήσῃς τὰ συνδιαλλακτικὰ διαβήματα τοῦ Μωγὰρ, θὰ μὲ λυπήσῃς δὲ καιρίως ἂν ἐπιμένῃς ἐν τῇ ἀποφάσει σου. Σκέφθητι λοιπὸν ὅτι ὁ ἀγαθὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος καὶ ἡ φιλτάτη θυγάτηρ του εἰσὶ καταδεδικασμένοι νὰ μὴν ἴδωσι πλέον οὐδέν- να ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀπὸ τοῦδε. Ὁ Μωγὰρ διέδωσε τὴν φήμην ὅτι ἀνεχώρει εἰς Ἰταλίαν, καὶ ἀπεσύρθη προσωρινῶς ἐν τῇ ἐρημοτέρᾳ γωνίᾳ τοῦ Βεζινέ. Ὑποδέχεται μόνον τὴν γραῖαν Πουϋγκαρὼ, ἥτις οὐδεμίαν ἐπιφέρει ἀνακούφισιν εἰς τὰ δεινά των, διότι δὲν παύει ὀνειδίζουσα αὐτὸν ἐπὶ τῷ μετὰ τοῦ Ἐστελὰν συνοικεσίῳ ἐκείνῳ, τὸ ὁποῖον τὰ πάντα διέπραξεν ἵνα παρεμποδίσῃ, ὡς διατείνεται. Ἐλπίζω νὰ τὸν παραπείσω ὅπως ἀγοράσῃ γαίας ἐν τῇ χώρᾳ μας, καὶ διάξῃ τὰς ἡμέρας του ἐκεῖσε μετὰ τῆς Μαγδαληνῆς. Ὥστε θ' ἀναγκασθῇς νὰ τοὺς ἴδῃς τάχιον ἢ

βράδιον. Ἀξίζει δὲ καλλίτερον τὸ τοιοῦτο νὰ γενῇ τὸ ταχύτερον, καὶ πιστεύω ὅτι θὰ μὲ συνοδεύσῃς παρ' αὐτοῖς ἀπὸ τῆς αὔριον.

— Τὸ ἀπαιτεῖτε, θεῖέ μου, εἶπεν ὁ Βωτροῦ προσπαθῶν νὰ λάβῃ ἀδιάφορον ὕφος. Ἔστω! θ' ἀνανεώσω τὰς σχέσεις, ἃς ἤθελον νὰ λησμονήσω, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν θὰ μοὶ ἀναφέρωσι πλέον περὶ τοῦ παρελθόντος. Ὑμᾶς δὲ καθιστῶ ὑπεύθυνον διὰ τὰς συνεπείας, προσέθετο φαιδρῶς.

— Τύχῃ ἀγαθῇ! ἀνεφώνησεν ὁ Σουκαρριέρ. Νὰ παρευρεθῇς εἰς τὸν Σταθμὸν τοῦ Ἁγ. Λαζάρου αὔριον, διὰ τὴν ἁμαξοστοιχίαν τῶν πέντε ὡρῶν καὶ τριάκοντα πέντε λεπτῶν. Ἀναδέχομαι νὰ σᾶς συμφιλιώσω μετὰ τοῦ Μωγὰρ, καὶ θὰ ἴδῃς ὅτι ἀκολούθως τὰ πάντα θ' ἀποβῶσι κατ' εὐχήν.

Ἐνέμενεν ἐπὶ τοῦ σχεδίου του ὁ ἐπίμονος οὗτος Ἀφρικανὸς, ἀλλὰ τὸ ἐφύλαττεν ἀπόρρητον. Ἔκρινεν ἀνωφελὲς νὰ διακοινώσῃ τῷ ἀνεψιῷ του ὅτι ἔτρεφε τὴν ἀλλόκοτον ἰδέαν νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τοῦ Ἐστελὰν δι' ἐπιτυχοῦς διαξιφίσματος.

— Ἤδη, ὅτε σὲ μετέπεισα, ἐπανέλαβε, δὲν θέλω νὰ σὲ παρεμποδίσω ἀπὸ τὴν εἰς εὐγενῆ ἱππότην μετεμφίεσίν σου. Θὰ σοὶ ἁρμόζῃ κάλλιστα ἡ στολὴ αὕτη, καὶ θὰ ποιήσῃς κατακτήσεις, ἃς ὅμως προσπάθησε νὰ μὴν ὠθήσῃς πέραν τοῦ δέοντος. Δὲν θὰ εὐηρεστούμην γινώσκων σε περιπεπλεγμένον εἰς ἐρωτοληψίας, διότι πάντες οἱ σύζυγοι δὲν εἶναι συμβιβαστικοί.

— Ὤ! ἐστὲ ἥσυχος. Ἄλλα ἔχω ἐν τῷ νῷ, ἢ τὰς μετὰ γυναικῶν, ἐπιτυχίας· δὲν μεταβαίνω δ' ἐν τῷ χορῷ τούτῳ εἰμὴ, ἐκ περιεργείας.

— Ἀνήκει τουλάχιστον εἰς τὴν ὑψηλὴν τάξιν ἡ ἔμπορος αὕτη, ἡ πιθηκίζουσα τὰς ἡγεμονίδας;

— Ἀνήκει ἐπ' ὀλίγον εἰς πάσας τὰς τάξεις, καθ' ὅσον νομίζω. Κατὰ πρώτην φορὰν ὑπάγω παρ' αὐτῇ, ἀλλὰ δὲν εἶναι βεβαίως ἐκ τῶν ἀναγώγων. Ὁ σύζυγός της ἐκέρδησε κολοσσιαίαν περιουσίαν ἐμπορευόμενος ἄγνω ὥ τι· σήμερον δὲ εἶναι μέγα ὑποκείμενον. Ἡ ἑορτὴ δίδοται ἐν λαμπρῷ μεγάρῳ... κατὰ τὸ Βουλεβάρτον Μομμορανσῆ, ἐν Ὠτέϊλ.

— Βουλεβάρτον Μομμορανσῆ! εἶναι παράδοξον!

— Κατὰ τί;

— Τίποτε. Ἀλλὰ μόνον σήμερον μοὶ ἔλεγον περί τινος κατοικοῦντος ἐκεῖσε... τὸν ὁποῖον μοὶ ἀναγκαιοῖ νὰ ἴδω λίαν προσεχῶς· Καὶ πῶς ὀνομάζεται αὐτὴ ἡ βαθύπλουτός σου κυρία;

— Κυρία Διαμαντῆ... ὄνομα στερούμενον χάριτος.

— Διαμαντῆ! ἐπεφώνησεν ὁ Σουκαρριέρ. ἡ σύζυγος τοῦ κ. Διαμαντῆ, τοῦ ἰδιοκτήτου κλωστηρίου, καὶ βιομηχανικοῦ ἐργοστασίου, ἐμπορικοῦ δὲ ἐντολοδόχου;

— Αὐτοῦ τοῦ ἰδίου. Μήπως καὶ τὸν γνωρίζητε;

— Ὄχι, ἀλλὰ θὰ γνωρισθῶ μετ' αὐτοῦ ἀπόψε. Σὺ θὰ μὲ παρουσιάσῃς.

— Πῶς, θεῖε μου! θὰ ἔλθητε εἰς τὸν χορὸν ἐκεῖνον;

— Καὶ διατὶ ὄχι; Μήπως τυχὸν φαντάζησαι ὅτι ἔχασα τὴν ἕξιν τοῦ κόσμου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ἠξεύρω πῶς νὰ προσενεχθῶ;

— Ὄχι διὰ τοῦτο. Ἀλλὰ λησμονεῖτε ὅτι εἶναι χορὸς μετημφιεσμένων.

— Ἔ λοιπόν! θὰ ὑπενοικιάσω μίαν ἐνδυμασίαν.

— Δὲν θὰ εὕρητε, διότι δὲν εἴμεθα πλέον εἰς τὰς ἀποκρέω.

— Καὶ σὺ πῶς εὑρῆκες!

— Συγγνώμην! Πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν τὴν παρήγγειλα παρὰ τῇ Δελφίνῃ Βαρῶνου, εἶδα δὲ καὶ ἔπαθα ἑωσοῦ τὴν ἀποκτήσω. Δὲν προφθάνει νὰ δέχηται παραγγελίας, ἀφότου διεδόθη ὁ συρμὸς τῶν μετημφιεσμένων ἑορτῶν καὶ τῶν ἱππασιῶν.

— Καλά! ἀλλὰ δὲν θὰ μὲ πείσῃς ὅτι ἐ-

ρευνῶντες εἰς τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα τῶν στολισμῶν...

— Εἰσὶ κλειστὰ, διότι εἶναι ἡ ἑνδεκάτη καὶ ἡμίσεια, φίλτατέ μοι θεῖε. Ἄλλως τε δὲ δὲν θὰ εὕρητε σχεδὸν εἰμὴ ράκη. Ὑποθέτω ὅτι δὲν προτίθεσθε νὰ ἐνδυθῆτε ὡς πρόστυχος Ἰσπανός.

— Ὡς Ἰσπανὸς ἢ ὡς τρουβαδοῦρος, μοὶ εἶναι ἀδιάφορον· ἀρκεῖ μόνον νὰ ὑπάγω εἰς τὸν χορὸν τοῦ κ. Διαμαντῆ.

— Εἶναι ἀδιακρισία ἂν σᾶς ἐρωτήσω διὰ τίνα αἰτίαν ἐπιμένετε τόσον;

— Ὤ! δύναμαι νὰ σοὶ τὸ εἴπω, ἐπέφερεν ὁ θεῖος, ἀφοῦ ἐπὶ μικρὸν ἐσκέφθη. Γνωρίζεις ὅτι ὁ ἄθλιος ἐκεῖνος Ἐστελὰν ἐγένετο ἄφαντος, ὅτι ἡ ἀστυνομία τὸν ἀναζητεῖ, καὶ ὅτι δὲν κατώρθωσεν ἀκόμη νὰ τὸν ἀνακαλύψῃ.

— Ναὶ, ἀλλ' ὁποία σχέσις...

— Τώρα θὰ ἴδῃς. Καὶ ἐγὼ ὡσαύτως ἀναζητῶ τὸν Ἐστελάν.

— Ὑμεῖς, θεῖέ μου;

— Μάλιστα. Ὁ Μωγὰρ ἐνδιαφέρεται νὰ μάθῃ τί ἀπέγεινεν ὁ ἀχρεῖος γαμβρός του. Ἂν μὲν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀπέθανε, πρέπει νὰ πιστοποιηθῇ ἡ τελευτὴ, ὅπως ἡ Μαγδαληνὴ ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν της. Ἂν δὲ ζῇ, ὁ Μωγὰρ διακαῶς ἐπιθυμεῖ ὅπως ἐξαφανισθῇ διὰ παντός. Ἤθελον νὰ τὸν ἀνεύρω, ὅπως λυτρώσω αὐτὸν ἐξ ἐκείνου.

— Τίνι τρόπῳ νὰ τὸν λυτρώσητε;

— Ὑποβοηθῶν τὸν φαυλόβιον νὰ ἐπιβιβασθῇ δι' Ἀμερικὴν ἢ Σινικὴν, καὶ ἀπαιτῶν παρ' αὐτοῦ τὴν ὑπόσχεσιν νὰ μὴ πατήσῃ ποτὲ πλέον τὸ ἔδαφος τῆς Γαλλίας.

— Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἡ τοιαύτη ἰδέα σας εἶναι μάλα παράδοξος.

— Παράδοξος εἴτε μὴ, τὴν ἔχω μολαταῦτα· ἐπειδὴ δὲ ὅστις θέλει τὸν σκοπὸν, θέλει καὶ τὰ μέσα, ἐπληροφορήθην πάραυτα περὶ τῶν σχέσεων, ἃς ὁ κ. Ἐστελὰν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἐν Παρισίοις.

— Οὐδένα ἐγνώριζε, νομίζω, ἢ τοὺς Νευζερμαίν.

— Καὶ τούτους πολὺ ὀλίγον. Ἐπέδωσεν αὐτοῖς ἐπιστολὴν ἐγχειρισθεῖσαν αὐτῷ παρά τινος κατεστραμμένου εὐπατρίδου, ὃν συνήντησεν ἐν Μεξικῷ...

— Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ περιφήμου ἐκείνου εἰσηγητοῦ τὸν ἐσύστησαν πρὸς τὸν κ. Μωγάρ; Ποτέ μου δὲν εἶδα τοιαύτην ἐλαφρόνοιαν.

— Ὁ Νευζερμαὶν εἶναι γλίσχρος καὶ ἀνόητος, ἡ δὲ σύζυγός του μοχθηρὰ καὶ φθονερά. Τοῖς ἀνέφερα τὰ περὶ τῆς πράξεώς των, ἀλλ' ἐνόησα ἀμέσως ὅτι δὲν ἔμελλον νὰ μοὶ παράσχωσιν οὐδεμίαν χρήσιμον πληροφορίαν, καὶ μετέβην νὰ διαφωτισθῶ ἀλλαχόσε. Ἤξευρον ὅτι ὁ Ἐστελὰν εἶχεν ὀνομάσει τῷ συμβολαιογράφῳ τοῦ Μωγὰρ ὑποκείμενόν τι δυνάμενον νὰ βεβαιώσῃ περὶ τῆς τιμιότητός του, καὶ μετέβην τὸ ταχύτερον παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ ἐκείνῳ, ὅπως τὸν παρακαλέσω νὰ μοὶ τὸ ὑποδείξῃ. Ἐν παρενθέσει δὲ σοὶ λέγω ὅτι ὁ Προυνεβὼ εἶναι ἄλλου εἴδους ἄνθρωπος. Ἐξάκις ὑπῆγα εἰς τὸ γραφεῖόν του διὰ νὰ τὸν συναντήσω, καὶ πάντοτε ἦν ἀπών. Εἶναι συμβολαιογράφος ἀλλόκοτος. Τὴν πρωΐαν ταύτην κατώρθωσα τέλος νὰ τὸν ἐπιτύχω. Συνώδευε δὲ μέχρι τοῦ ἀντιθαλάμου... μάντευσε τίνα; Τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἥτις συνεδείπνησε μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν νύκτα τῆς ἀφίξεώς μου.

— Τὴν Ροζίναν;

— Ὄχι αὐτήν. Τὴν ἄλλην, ἐκείνην ἥτις ἔψαλλε παραφώνως, καὶ ἡ ὁποία μ' ἀπεκάλει στρατηγόν.

— Ἄ! τὴν Ἀντωνίαν. Τοῦτο δὲν εἶναι πολὺ παράδοξον. Μετέβη ἀναντιρρήτως ἵνα παρακαταθέσῃ χρήματα. Εἶναι πολλῷ ἧττον ἄφρων, ἀφ' ὅσον φαίνεται.

— Δυνατόν· ἄλλως τε δὲ μοὶ εἶναι λίαν ἀδιάφορον. Ὁ Προυνεβὼ κατήρξατο, φυσικῷ τῷ λόγῳ, λυπούμενος ἐπὶ τῷ ἀτυχήματι, ὅπερ... καίπερ... ἀλλὰ τὸν διέκοψα ἀπαιτῶν νὰ μοὶ εἴπῃ τίς παρέσχεν αὐτῷ

περὶ τοῦ κ. Ἐστελὰν τὰς τοσούτῳ ἀληθινὰς ἐκείνας πληροφορίας. Ἐπροθυμήθη δὲ νὰ μοὶ ἀνακοινώσῃ ὅτι οὗτος ἦν ὁ κ. Διαμαντῆς, καὶ ἐπωφελήθη τῆς περιστάσεως ταύτης, ὅπως ἀπαλλαγῇ τῆς ἀτομικῆς του εὐθύνης. Ἐξεχύθη εἰς ἐγκώμια ὑπὲρ τῆς ἐξόχου χρηστότητος τοῦ ζαπλούτου ἐκείνου ἐμπόρου, ὅστις δέον νὰ ἠπατήθη καὶ αὐτὸς ἐπίσης, ὡς διεβεβαίου, διότι δὲν εἶναι ἄνθρωπος νὰ προστατεύσῃ δύσφημον ὑποκείμενον... καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ὧν σ' ἀπαλλάττω τῆς ἀκροάσεως. Ἐπληροφορήθην ὅ,τι ἤθελον νὰ μάθω, καὶ ἀπῆλθον ἐκεῖθεν. Ἐπρόκειτο ἤδη ἡ ἐξεύρεσις μέσου πρὸς προσπέλασιν τοῦ κ. Διαμαντῆ, ὅπως τὸν ἐξετάσω περὶ τοῦ Ἐστελάν. Ἦν ὅμως ἀρκούντως δύσκολον, διότι φαίνεται ὅτι ὁ Κροῖσος οὗτος δίδει ἀκροάσεις οὐδὲν πλέον, οὐδὲν ἔλαττον ἢ ὡς ἄλλος ὑπουργός. Πρέπει νὰ ἐγγραφῇ τις προκαταβολικῶς, ὅπως τὸν ἴδῃ. Ἄλλως τε δὲ ὑπῆρχον πιθανότητες νὰ μ' ὑποδεχθῇ ψυχρῶς, καὶ, κατὰ τὸν χαρακτῆρά μου, θὰ τῷ ἔθραυον τὰς ὑέλους, ἂν τῷ ἐπήρχετο ἡ ἰδέα νὰ μετέλθῃ τὸν μεγάλον. Ἐκ τούτου οὐδὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ μάθω, ἐνῷ συνιστάμενος αὐτῷ ἐν μέσῳ τοῦ χοροῦ, τὸν ὁπαῖον προσφέρει, καὶ ἐρωτῶν ἐπιδεξίως...

— Ἀλλὰ, θεῖε, ἀδυνατῶ νὰ σᾶς συστήσω, ἀφοῦ καὶ ποτέ μου δὲν τὸν εἶδα.

— Θὰ συναντήσῃς ἐκεῖ ἀνθρώπους γνωρίμους σοῦ καὶ ἐκείνου, ἂν δὲν ἦναι τουλάχιστον ὁ φίλος σου Βουσερῶλ.

— Ὤ! πάντες οἱ φίλοι μου τῆς Λέσχης θὰ παραστῶσι· περὶ δὲ τῆς συστάσεώς σας, δὲν θὰ ἦναι πολὺ δυσκατόρθωτος, μολονότι δὲν ἔχετε προσκλητήριον. Νομίζω ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ δὲν λεπτολογοῦσιν ὑπὲρ τὸ δέον.

— Ἔ! τότε λοιπόν ;

— Ὑπολείπεται τὸ ζήτημα τῆς ἐνδυμασίας.

— Νὰ πάρ' ὁ διάβολος! Ἐγὼ τὸ ἐλησμόνησα. Ἡ μετεμφίασις εἶναι ὑποχρεωτική;

— Ἀπολύτως ὑποχρεωτική. Δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε ὁ βενετικὸς μανδύας.

— Ἄλλου εἴδους τρέλλα! Παρατήρησε, Γούη, μήπως καὶ ἔχῃς εἰς τὸ ἱματιοφυλάκιόν σου καμμίαν στολὴν, οἵαν δήποτε. Θὰ ὑπῆγες βέβαια εἰς τὸν χορὸν τοῦ Μελοδράματος κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον.

— Μάλιστα, ἀλλὰ μετέβην φέρων μέλανα ἐπενδύτην, εἶπεν ὁ Βωτροῦ ἀνακαγχάζων. Μὴ τυχὸν νομίζητε ὅτι ἔχω τὴν συνήθειαν νὰ μετεμφιέζωμαι;

— Ἡμεῖς ἄλλοτε δὲν ἀπηξιοῦμεν νὰ μετεμφιεζώμεθα, ὑπεγόγγυσεν ὁ Σουκαρριέρ. Σοὶ λέγω ὅτι πρέπει νὰ μ' ἐνδύσῃς ὡς μάγον, μοναχὸν, Τοῦρκον ἢ ὅ,τι ἄλλο, ἀδιάφορον. Δὲν θὰ ἐξέλθω ἐντεῦθεν ἢ μετημφιεσμένος, ἀφοῦ καὶ οὕτω χρειάζηται.

— Σᾶς ὁρκίζομαι ὅτι δὲν ἔχω ἐδῶ οὔτε κατάστερον χλαμύδα, οὔτε ράσον, οὔτε μαμελούκου ἀναξυρίδας... ἐκτὸς ἂν ἐπιθυμῆτε νὰ περιβληθῆτέ τινα τῶν πονοπλιῶν, ἐξ ὅσων ἔχω ἐν τῇ συλλογῇ μου...

— Πανοπλίαν! καλὴ ἰδέα. Ἐλθὲ νὰ ἴδωμεν ἐπ' ὀλίγον τὸ μουσεῖόν σου, ἀνέκραξεν ὁ Σουκαρριὲρ τρέχων πρὸς τὴν στοάν.

Ὁ Γούης τὸν ἠκολούθησεν ἐν μεγάλῃ φαιδρότητι.

— Ἰδοὺ ὅ,τι μοὶ ἀναγκαιοῖ, εἶπεν ὁ θεῖος θέτων τὴν πλατεῖαν παλάμην του ἐπὶ τοῦ ὤμου πανόπλου ἱππότου, ἱσταμένου ἐπὶ ὑποβάθρου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωματίου τῶν ἀξιοπεριέργων.

— Πῶς! θέλετε...

— Βέβαια καὶ θέλω. Ἡ περικεφαλαία αὕτη καὶ ὁ θώραξ θὰ μοὶ ἁρμόσωσι θαυμάσια· θὰ τὰ φέρω δ' εὐπρεπῶς, σοὶ τὸ ὑπόσχομαι. Ὑπηρέτησα ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὸ 2ον τῶν καραβινοφόρων, ἀφοῦ ἐπανῆλθον ἐξ Ἀφρικῆς.

— Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἔχετε ἀνάστημα κατάλληλον νὰ φορέσητε τὴν πολεμικὴν πανοπλίαν τοῦ βασιλέως Ἑρρίκου τοῦ Β'. ὅστις λ.ω γεται ὅτι εἶχε περίπου ἓξ ποδῶν ὕψος.

— Ἐγὼ ἔχω μόνον πέντε ποδῶν καὶ δέκα δακτύλων, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτο δὲν βλάπτει. Πάντα ὑπάρχουσιν ἐν τάξει, τὰ περιβραχιόνια, τὰ περιμήρια, αἱ κνημῖδες, τὰ χειρόκτια..

— Θὰ λάβητε ὡσαύτως καὶ τὴν λόγχην;

— Μὲ περιπαίζεις, κύριε ἀνεψιέ μου, ἀλλὰ θὰ ἴδῃς ὁποίαν ἐντύπωσιν θὰ ἐμποιήσω ἐν τῷ μέσῳ πάντων τῶν ἀναίμων νέων τῆς σήμερον.

— Ὤ! ἡ ἐντύπωσις θὰ ᾖναι μεγίστη, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι ἂν θὰ δυνηθῆτε νὰ βαδίζητε ὑπὸ τὸ σιδηροῦν τοῦτο καύκαλον.

— Νὰ βαδίζω; καὶ νὰ χορεύω ἀκόμη. Σήμανε νὰ ἔλθῃ ὁ θαλαμηπόλος σου, καὶ διάταξε νὰ μετενεχθῶσι πάντα ταῦτα τὰ παλαιὰ σίδηρα εἰς τὸν κοιτῶνά σου. Θὰ καταναλώσω ὀλιγώτερον χρόνον νὰ θωρακισθῶ, παρ' ὅσον σὺ νὰ καλλωπισθῆς ὡς αὐλικὸς τοῦ Καρόλου Θ'. Ἀκόμη δὲν εἶναι μεσονύκτιον· ἂς μεταβῶμεν λοιπὸν εἰς τὸ μεταξοστόλιστον ἱματιοφυλάκιόν σου, ὅπου θὰ καπνίσω τὸ τῆς προπαρασκευῆς σιγάρον μου, ἐνῷ σὺ θ' ἀρχίσῃς τὸν καλλωπισμόν σου.

Ὁ Γούης οὐδὲν ἀπεπειράθη ν' ἀντιτείνῃ πλέον κατὰ τῆς φαντασιοπληξίας ταύτης τοῦ θείου του. Ἔδοτο τὰς διαταγὰς τῷ Φραγκίσκῳ, καὶ ἀπῆλθε πρὸς συνάντησιν τοῦ πρώην καραβινοφόρου, ὃν εὗρεν ἐγκαθιδρυμένον ἐπὶ μεγάλου δερματοσκεποῦς κλιντῆρος.

Ἡ παράδοξος ἰδέα τοῦ θείου Σουκαρριὲρ τὸν ἔτερπεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ λησμονῇ προσωρινῶς τὴν εἰς Βεζινὲ μετάβασιν, ἥτις δὲν τὸν εὐηρέστει τὸ παράπαν.

Ἀλλ' ὁ ἐπίμονος οὗτος θεῖος ἐπανήγαγε τὴν συνδιάλεξιν ἀμέσως ἐπὶ τῶν δυστυχημάτων τοῦ φίλου του Μωγάρ.

— Οἱ Παρίσιοί σου εἶναι πόλις, τὴν ὁποίαν πρέπει τις νὰ φεύγῃ, εἶπεν. Οὐδεὶς ἕτερος γίνεται λόγος ἢ περὶ τοῦ σκανδάλου τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, αἱ δὲ ἐφημερίδες εἰσὶ πλήρεις περὶ αὐτοῦ. Τὴν ἀπερασμένην ἑσπέραν ἔκραζον ἐπὶ τοῦ Βουλεβάρτου: ἡ ὑπόθεσις τῆς Ἁγ. Τριάδος... μίαν πεντάραν! Τοῦτο καταντᾷ αἰσχρόν. Σὺ γνωρίζεις ἐφημεριδογράφους, διότι μοὶ διηγήθης ὅτι κάποιος ἐκ τῶν μελανωτῶν ἐκείνων τοῦ χάρτου ἔλαβε, τὴν αὐτὴν ἑσπέραν τοῦ συνοικεσίου, ἐπιστολὴν ἀνώνυμον, ἀναγγέλλουσαν αὐτῷ τὴν σύλληψιν τοῦ γαμβροῦ τοῦ Μωγάρ.

— Μοὶ τὴν ἔδειξεν... ἀλλὰ δὲν τὴν κατεχώρισε... μοὶ τὴν ἔδωσε μάλιστα καὶ τὴν φυλάττω. Δυστυχῶς ἄλλοι ἔλαβον πληροφορίας διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου, καὶ οὕτω διεδόθη ἡ εἴδησις.

— Ναὶ, διότι ἡ ἀστυνομία θὰ τὴν ἐφύλαττεν ἀπόκρυφον, ὡς ὁ ὑπαστυνόμος τὸ εἶπε πρὸς τὸν Μωγάρ. Ἰδοὺ εἰς τὶ χρησιμεύει ὁ τύπος.

— Ὁ τύπος ἐκτελεῖ τὸ ἐπάγγελμά του, συνιστάμενον εἰς τὸ νὰ πληροφορῇ τὸ κοινόν. Ἂν δὲ οὐδὲν οὗτος ἀνέφερε, πάλιν ἤθελον δημοσιευθῇ τὰ πάντα, διότι οἱ ὑπηρέται τοῦ κόμητος θὰ τ' ἀνεκοίνουν. Ἀλλ' ἐπεθύμουν νὰ μάθω πόθεν προέρχεται ἡ καταμήνυσις αὕτη. Ἀπό τινος ἐχθροῦ τοῦ Ἐστελὰν ἀναμφιβόλως... ἀχρείου τινὸς γινώσκοντος τὸ παρελθόν του, καὶ ἀποπειραθέντως εἰς μάτην νὰ τὸν *μαθήσῃ*.

— Ἴσως, εἶπεν ὁ Σουκαρριὲρ σκεπτικὸς, ἀλλ' ἐγὼ φρονῶ ὅτι τὸ κτύπημα προέρχεται ἀπὸ ἐχθροῦ τοῦ Μωγάρ... ὅταν δὲ λέγω: *τὸ κτύπημα*, ἐννοῶ τὰς δύο πρὸς τὸν εἰσαγγελέα σταλείσας καταγγελίας, εἰς πολλῶν μηνῶν διάστημα τὴν μίαν ἀπὸ τῆς ἄλλης. Ἡ πρὸς τὰς ἐφημερίδας ἐπιστολὴ εἶναι μόνον ἐπιπρόσθετος μοχθηρία..

— Ὁ κ. Μωγὰρ ἔχει λοιπὸν ἐχθρούς;

— Πάντες ἔχουσιν· οὗτος δὲ ζῶν καθ' ὃν τρόπον ἔζη ἄλλοτε, ἀπέκτησε πλείστους. Ὁ Μωγὰρ ἔσχε τρεῖς περιόδους ἐν τῷ βίῳ του. Ἤρξατο γινόμενος ἀνδρεῖος στρατιώτης, καὶ κατέληξεν ἀγαθὸς πατήρ· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ μέχρι τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους ὑπῆρξε μέγας θηρευτὴς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, θηρευτὴς γυναικῶν, φίλτατέ μοι, ἢ μᾶλλον λα-

θροθήρας, διότι ἐθήρευεν ἀπηγορευμένας ἄγρας. Ὑμεῖς σήμερον περιορίζεσθε εἰς θήρας ἐπὶ ἐνοικίῳ πρὸς τὸν πλειοδοτοῦντα.

— Τοῦτο εἶναι ἧττον κινδυνῶδες· δὲν φοβεῖταί τις νὰ καταληφθῇ ὑπὸ τοῦ δασοφύλακος.

— Σύμφημι, καὶ δὲν σοὶ συμβουλεύω ποσῶς νὰ μιμηθῇς τὸν Μωγάρ· ἀλλά· ἄλλοι.. χρόνοι, ἄλλα ἤθη. Ὁ ἔντιμος φίλος μου ἐπροτίμα τὰς δυσκόλους ἐπιτυχίας, καὶ κατώρθωσε πολλὰς τοιαύτας. Εἶναι ἀνήκουστον ὁπόσας οἰκιακὰς εἰρήνας διετάραξεν. Ἠδύνατο νὰ σχηματισθῇ ἡμίσεια ἴλη ἐκ τῶν ἐξαπατηθέντων συζύγων, οὐδόλως δὲ θὰ ἐκπλαγῶ ἄν τις ἐξ ἐκείνων διεφύλαξε κατ' αὐτοῦ μνησικακίαν.

— Μετὰ εἴκοσιν ἔτη; Εἶναι ἀπίθανον! Τὰ συζυγικὰ δυστυχήματα δὲν παράγουσι τοσούτῳ διαρκεῖς ἔχθρας.

— Ὑπάρχουσι σύζυγοι μηδέποτε λησμονοῦντες· πιθανὸν δὲ ὁ Μωγὰρ συνέπεσε κατὰ τύχην μετά τινος ἐκ τῶν τοῦ εἴδους τούτου, ἀνθρώπου ἱκανοῦ νὰ ὑποκρίνηται, καὶ καραδοκοῦντος ἐντούτοις τὴν πρὸς ἐκδίκησιν εὐκαιρίαν. Ὁ ἄνθρωπος δ' ἐκεῖνος ἐζήτει μίαν ἀρίστην.

— Μάλιστα, κτυπῶν τὴν κόρην, ὅπως ἐπιτύχῃ τὸν πατέρα...

— Σημείωσε καλῶς τοῦτο : ὁ καταγγείλας τὸν Ἐστελὰν τῇ ἀστυνομίᾳ ἠδύνατο νὰ τὸν καταμηνύσῃ ἐνωρίτερον, διότι ἐγίνωσκε προδήλως ποῦ οὗτος ἦτο καὶ τί ἔκαμνεν... ἀλλ' ἐπροτίμησε νὰ τὸν καταγγείλῃ ἀκριβῶς τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ φαῦλος ἐκεῖνος ἐνυμφεύθη τὴν Μαγδαληνὴν ἐν τῷ δημαρχείῳ. Ὥστε κατὰ τοῦ ἰδίου Μωγὰρ ὑφίσταται τὸ μῖσος.

— Δυνατὸν νὰ ἔχητε δίκαιον. Ἐγὼ δὲν τὸ ἐσκέφθην τοῦτο. Μοὶ φαίνεται δ' ὅτι, ἂν δὲν ἀπατᾶσθε ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν σας, ὁ κ. Μωγὰρ θὰ ἐνδιεφέρετο νὰ γνωρίσῃ τὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον, τὸν ἐνεργοῦντα ἐν τῇ σκοτίᾳ, καὶ ὅστις ἴσως δὲν θεωρεῖ εἰσέτι ἑαυτὸν ἱκανοποιημένον ἐν τῇ ἐκδικήσει του.

— Ἐνδιαφέρεται σπουδαίως, καὶ ἂν ἠδυνάμην νὰ παρέξω πρὸς τὸν ἀρχαῖόν μου συνάδελφον τὴν ἐκδούλευσιν τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ καταχθονίου ἐκείνου οὐτιδανοῦ...

— Ἐγὼ θέλω τὸ ἀναδεχθῇ εὐχαρίστως. Ἡ ἐπιστολή, ἣν κατέχω, θὰ ἦναι τῆς γραφῆς του· ἐρευνῶν δὲ καλῶς...

— Καλὴ ἰδέα, μὰ τὴν πίστιν μου! Ὡς γνωρίζεις πλῆθος ἀνθρώπων, δυνατὸν ἡ τύχη νὰ σὲ ὁδηγήσῃ ἐπὶ τῶν ἰχνῶν τοῦ ἀνωΰμου ἐκείνου ἀντεπιστέλλοντος. Πρέπει νὰ ἐρωτήσω τὸν Μωγὰρ ἂν ἠξεύρῃ τί ἀπέγειναν οἱ σύζυγοι τῶν γυναικῶν, ἃς ἀπεπλάνησε. Πολὺ ὅμως ἀμφιβάλλω, διότι ὁ κατάλογος εἶναι μακρός. Ἀδιάφορον μολαταῦτα· ἐργάσθητι σὺ ἀπὸ μέρους σου, καὶ ἐγὼ θὰ ἐργασθῶ ἀπὸ τοῦ ἰδικοῦ μου. Ἐπ' ἐμὲ ὁ Ἐστελὰν, καὶ ἐπὶ σὲ ὁ καταμηνυτής. Εἰς ὃ δὲ σημεῖον διάκεινται νῦν τὰ πράγματα, δύνασαι ἀκωλύτως νὰ πληροφορηθῇς παρὰ τῶν φίλων σου.

— Ἕνα μόνον διαβλέπω ἱκανὸν πρὸς φρονίμους συμβουλὰς, καὶ συνάμα ἀποχρώντως ἐγνωσμένον ἐν τῷ κόσμῳ, ὅπως μοὶ γείνῃ χρήσιμος.

— Τίς εἶναι οὗτος; ὁ κ. Βουσερώλ;

— Παντάπασιν. Ὁ Βουσερὼλ μεριμνᾷ μόνον περὶ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἐπιτυχιῶν του... ἀληθῶν, εἴτε πλαστῶν. Γνωρίζω ἄνδρα νουνεχῆ, ἐπιδείξαντά μοι πάντοτε μεγάλην εὔνοιαν... ὑποθέτω δὲ νὰ τὸν συναντήσω ἀπόψε ἐν τῷ χορῷ τῆς Κυρίας Διαμαντῆ, διότι εἶναι ἀρκούντως συνδεδεμένος μετὰ τοῦ συζύγου της.

— Μὰ τὴν ἀλήθειαν! αὐτὸς εἶναι κατάλληλος δι' ἀμφοτέρους ἡμᾶς. Σὺ μὲν θὰ τὸν συμβουλευθῇς, πρὸς ἐμὲ δὲ θὰ τὸν παρουσιάσῃς. Λοιπὸν εἶναι ἀνάγκη νὰ παραστῶ εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἦλθε δὲ ἡ ὥρα νὰ ἐνδυθῶ τὴν πολεμικήν μου πανοπλίαν, ἐνῷ σὺ θὰ φορέσῃς τὰς περικνημῖδας σου. Στεῖλε νὰ

καλέσῃς ὄχημα, διότι ἂν περιεφερόμην πεζῇ μὲ τὴν στολὴν ταύτην, θὰ μὲ ὁδηγήσωσι βεβαίως εἰς τὴν φυλακήν.

— Ἡσυχεῖτε, θεῖε, ἀπήντησεν ὁ Βωτροῦ, καθότι διώρισα νὰ φέρουν ἰδιαιτέραν ἅμαξαν. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν ἐγγυῶμαι ὅτι θὰ ἦσθε ἐν ἀνέσει, ἀλλ' ἱππότης, σιδήρῳ περιβεβλημένος, ἀμεριμνᾷ περὶ τῶν ἀναπαύσεών του. Ὁ θαλαμηπόλος μου θὰ σᾶς βοηθήσῃ νὰ προσαρμόσητε τὰς πόρπας τοῦ θώρακός σας, καὶ μετὰ μίαν ὥραν θὰ εἰσέλθωμεν θριαμβικῶς παρὰ τῷ ἄρχοντι τοῦ Βουλεβάρτου Μομμορανσῆ.

ΚΕΦ. Ε'.

Τὰ μεγαλοπρεπῆ μέγαρα τοῦ εὐγενοῦς προαστείου τοῦ Ἁγ. Γερμανοῦ ἐξαφανίζονται ἓν μετὰ τὸ ἄλλο, διαμελιζόμενα, ἐξισαζόμενα καὶ κατασκαπτόμενα, ὅπως ἀντικαταστῶσι διὰ τῶν εὐρειῶν ἐπιστρώτων ὁδῶν. Τὰ τροχιόδρομα διέρχονται μέσῳ τῶν διατρηθέντων προσόψεών των, καὶ τὰ προαιώνια δένδρα τῶν εὐρυχώρων κήπων των ἔπεσαν ὑπὸ τὸν πέλεκυν τῶν ἀνατροπέων.

Τὰ γεγλυμμένα λίθινα οἰκόσημα, τὰ ἐπὶ τῶν ἀετωμάτων τῶν διαμεινασῶν ὀρθίων κατοικιῶν, μαρτυροῦσιν ἔτι τὰς ἐκλειψάσας λαμπρότητας ἐνδόξου παρελθόντος, ἀλλὰ τὰ ὑψηλὰ παράθυρα δὲν ἀνοίγονται πλέον, καὶ ὁ χόρτος φύεται μεταξὺ τοῦ λιθοστρώτου τῶν σιωπηλῶν αὐλῶν.

Ὁ ἀρχαῖος κόσμος παρέρχεται, ἡ δὲ νεωτέρα ἀριστοκρατία ἀπαρέσκεται τὰς σοβαρὰς συνοικίας. Οἱ Παρίσιοι, ὡς τὸ Λονδῖνον, βαίνουσιν ὡσαύτως πρὸς δυσμὰς, ὡς εἰ αἱ μεγάλαι πρωτεύουσαι ἠκολούθουν τὴν τοῦ ἡλίου πορείαν.

Οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ δὲν περιορίζονται πλέον ἐντὸς πομπωδῶν κατοικιῶν. Ὀρέγονται τὸν ἀέρα, τὴν χλόην καὶ τὰ ἄνθη. Τὰ μέγαρά των καθίστανται ἐπαύλεις.

Καὶ τῇ ἀληθείᾳ δὲν ἔχουσιν ἄδικον.

Ὁποῖος ὁρίζων ἐξαίσιος ἐνώπιον τῶν κομψῶν οἰκημάτων τοῦ Βουλεβάρτου Μομμορανσῆ! Κατὰ πρώτην μὲν ἄποψιν αἱ χλοεραὶ φυτεῖαι τοῦ δάσους τῆς Βουλώνης, δίκην δὲ βάθους τῆς εἰκόνος, τὸ Ὄρος Βαλεριανὸν, διαγραφόμενον τὰς ἑσπέρας ἐπὶ κεχρυσωμένου καὶ πορφυροχρόου οὐρανοῦ.

Ὑπάρχουσιν ἀληθῶς τὰ ὀχυρώματα, παρεμποδίζοντα κατά τι τὴν θέαν, καὶ ὁ σιδηρόδρομος τοῦ Ὠτέϊλ, οὗτινος αἱ ἀτμάμαξαι συρίζουσι πλησιέστατα· ἀλλ' ἡ ὄψις ὑπέρκειται τοῦ προμαχῶνος ἄνωθεν τῶν κατὰ τὸ ἰταλικὸν σύστημα δωμάτων, τῶν ἐπιστεφόντων τὰς λευκὰς οἰκίας, ἐκ δὲ τοῦ βάθους τῶν περιβαλλόντων αὐτὰς σκιερῶν ἀλσῶν δὲν ἀκούονται οἱ μυκηθμοὶ τοῦ ἀτμοῦ.

Ὁ κ. Ἰωάννης Διαμαντῆς, κάτοχος πολλῶν ἑκατομμυρίων, *πρίγκηψ ἔμπορος*, ὡς λέγουσιν οἱ Ἄγγλοι, ἔκτισεν ἐκεῖσε ἔπαυλιν, ἀληθῆ ἔπαυλιν ἐν μέσῳ ἀληθοῦς παραδείσου, σχηματισθέντος ἐκ διαφόρων δένδρων, χάρις εἰς τὰ ἐσχάτως ἐφευρεθέντα τῆς μεταφυτεύσεως μέσα.

Δὲν διέμενεν ἐν αὐτῇ συνεχῶς, ἴσως δὲ καὶ οὐδαμῶς ἐτέρπετο, καθὸ μὴ ἔχων ἀγροτικὰς κλίσεις, τὰ δὲ συμφέροντά του ὑπεχρέουν αὐτὸν πολλάκις ν' ἀπουσιάζῃ. Ἡ ἐπιτήρησις δύο σπουδαίων κλωστηρίων κατὰ τὰ βόρεια τῆς Γαλλίας, καὶ ἡ διεύθυνσις ἀπεράντου ἐμπορίου ἐξαγωγῆς μετὰ τῆς Βρασιλίας, τοῦ Μεξικοῦ καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπερρόφων ὅλον τὸν χρόνον του.

Τὸ τέκνον τοῦτο τῶν ἰδίων ἔργων δὲν ἐνόει τὸν βίον ἢ κατὰ τὸν ἀμερικανικὸν τρόπον· τὸν βίον τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τὴν ἀδιάκοπον καὶ πυρετώδη θήραν τοῦ δολλαρίου. Οὐχὶ ὅτι ἦν φιλάργυρος, καθότι περιεφρόνει τὰ χρήματα, ἀλλ' ὑπεῖκε τῷ φυσικῷ ἐκείνῳ νόμῳ, τῷ ὠθοῦντι τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς μύρμηκας πρὸς ἀένναον ἐργασίαν. Ἐγεννήθη ἵνα κατακτήσῃ τὴν περιουσίαν, ὡς ἄλλοι γεννῶνται ἵνα σπαταλήσωσι τὴν παρὰ

τῶν γεννητόρων αὐτοῖς κληροδοτηθεῖσαν.

Ἐγέλα, ὅτε τῷ ἔλεγον ν' ἀναπαυθῇ πλέον ἐπὶ τῶν πεπληρωμένων ταμείων του· ἐν ἡλικίᾳ δὲ τεσσαράκοντα ἐτῶν, ἣν ἤδη ἔφερεν, ἡ διὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ θαλασσοπορία ποσῶς τὸν παρηνώχλει. Εἶχε διέλθει τὸν Ὠκεανὸν δεκαεννέα φορὰς μέχρι τοῦδε.

Πῶς κατώρθωσε νὰ εὐκαιρήσῃ ὅπως νυμφευθῇ; Οἱ φίλοι του ἠπόρουν εἰσέτι περὶ τούτου. Καὶ ἐν τούτοις ἐνυμφεύθη τριακονταετὴς, ἐπὶ ποδὸς, μεταξὺ δύο ταξειδίων, μετὰ νεαρᾶς κόρης καλῆς οἰκογενείας, ἣν συνήντησεν ἔν τινι αἰθούσῃ, ὅπου δὲν ἐσύχναζεν οὔτε τρεῖς φορὰς καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα.

Ἡ Λεωνία Σεβρῆ ἦν εἰκοσαετὴς, ἄνευ ὀβολοῦ πρὸς προῖκα, ὡραίου ἀναστήματος, εὐαρέστου φυσιογνωμίας καὶ ἀνοικτοῦ χρώματος ξανθῆς κόμης. Τῷ ἤρεσεν ἐκ πρώτης ὄψεως, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὴν αἰτίαν. Οἱ πολυάσχολοι ἔχουσι τοιαύτας ἀλλοκότους ἰδέας. Τὴν ἐνυμφεύθη δὲ ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τῶν κανόνων ἐπιβαλλομένου χρονικοῦ διαστήματος.

Ἦν ἤδη πλούσιος τότε. Ἡ Λεωνία ὠρέγετο τὸν πλοῦτον, ὁ δὲ πατήρ της, μικρὸς κτηματίας ἐγωϊστὴς καὶ χῆρος, ἐπεθύμει νὰ τὴν ἀποκαταστήσῃ, ὅπως διάξῃ ἀκολούθως κατὰ τὸ δοκοῦν. Ὅθεν ὁ Ἰωάννης Διαμαντῆς ἐγένετο ἀποδεκτὸς μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

Ὁ τοιοῦτος δὲ τυχαῖος γάμος δὲν ἀπέβη ἐπὶ κακοῦ. Ἡ Λεωνία δὲν εἶχε μὲν θερμὴν κλίσιν ὑπὲρ τοῦ ἄρχοντος καὶ κυρίου της, ἀλλ' ἐξετίμα τὰ προτερήματά του, ἰδίᾳ δ' ἐν τούτων, τὸ ἐπιτρέπον αὐτῇ νὰ ἱκανοποιῇ τὴν πρὸς τὴν πολυτέλειαν, τὰς δαπάνας καὶ τὰς ἐγκοσμίους ἡδονὰς ροπήν της· ὁ κ. Διαμαντῆς ἔδιδεν ἄνευ ὑπολογισμοῦ. Χάριν αὐτῆς, τὸ ταμεῖόν του ἦν ἐσαεὶ ἀνοικτὸν, ἐξ οὗ καὶ ἐλάμβανεν ἀφθόνως. Ἀντήμειψε δ' αὐτὸν, διὰ τὰς γενναιοδωρίας καὶ συγκαταβάσεις του, συμπεριφερομένη εἰς τρόπον οὐδεμίαν παρέχοντα λαβὴν πρὸς κακολογίαν.

Τοῦτο δ' ἦν τοσούτῳ μᾶλλον ἀξιέπαινον, καθ' ὅσον αἱ συνεχεῖς τοῦ συζύγου της ἀπουσίαι ἐπέτρεπον αὐτῇ εὐρυτάτην ἐλευθερίαν.

Ἱκανοποιεῖτο ριπτομένη παραφόρως ἐντὸς τῶν θεμιτῶν διασκεδάσεων. Παρακολουθουμένη ὑπὸ συγγενοῦς ἀνεκτικῆς, μετέβαινεν εἰς τοὺς χορούς, τὰ θέατρα καὶ τὸ Δάσος, παρασύρουσα ὄπισθέν της συνοδείαν ὅλην λατρευτῶν, οὓς ὅμως κατώρθου νὰ συγκρατῇ ἐντὸς τῶν ὁρίων εὐπρεποῦς πλατωνισμοῦ.

Ἡμέραν τινὰ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ἀποκτήσεως ἡγεμονικοῦ μεγάρου. Ὁ κ. Διαμαντῆς ἐπάταξε τὴν γῆν διὰ τῆς μαγικῆς χρυσῆς ῥάβδου του, καὶ ἐπὶ τῶν κενῶν γηπέδων, τῶν ἐκτεινομένων τότε μεταξὺ τῆς Μουέττης καὶ τῆς πύλης τοῦ Ὠτέϊλ ἀνεφάνη βασίλειος κατοικία.

Ὁ σύζυγος εὐηρεστεῖτο τὰ μέγιστα ἐκτελῶν τοιούτους ἄθλους. Ὁ ἔξοχος οὗτος ἔμπορος ἀπεμιμεῖτο ἀσμένως τοὺς ἄρχοντας τῆς παρελθούσης ἐποχῆς. Ὁ δοῦξ τοῦ Ἀντίνου διέταξε τὴν ἐν μιᾷ νυκτὶ ἐκκοπὴν τῶν δένδρων τινὸς τῶν ἐν τῇ ἐπαύλει του Πετὶ-Βοὺργκ δενδροστοιχιῶν, καθότι ταῦτα παρεκώλυον τὴν θέαν τοῦ παρ' αὐτῷ ξενιζομένου βασιλέως Λουδοβίκου ΙΔ'. Ὁ Διαμαντῆς ἐντὸς μηνὸς ἐσχημάτισεν ὅλον δάσος, ὅπως εὐαρεστήσῃ τῇ συζύγῳ του.

Πρὸς αὐτὸν ἡ Λεωνία ἔδει ἁπλῶς μόνον νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν της. Ἐφαντάσθη νὰ δώσῃ χορὸν ἀνόμοιον πρὸς πάντα ἄλλον, χορὸν μετημφιεσμένον, κοσμοπολιτικὸν, παγκόσμιον, ἐν ᾧ πᾶσαι ἐν γένει αἱ ὅπως δήποτε ἐπισημότητες ἤθελον προσκληθῇ, ἄνευ πιστοποιητικοῦ καταγωγῆς.

Ὁ σύζυγός της, ὅστις μόλις εἶχε φθάσει ἐκ τοῦ Ρίου Ἰανεῖρου, καὶ ἐπροτίθετο ν' ἀπέλθῃ κατ' Αὔγουστον εἰς Νέαν Ὑόρκην, ἐθεώρησεν ἐξαίσιον νὰ ἴδῃ συγχορευούσας

τὰς δύο κοινωνικὰς κλάσεις, μεταξὺ τοῦ διαλείμματος δύο μακρῶν θαλασσοπορίων του.

Καὶ τῇ ἐπαύριον ἑξακόσια ἀπεστάλησαν προσκλητήρια, ὧν τὸ ἐλαστικὸν περιεχόμενον ἐπέτρεπε νὰ συμπαραληφθῇ καὶ φίλος, εἴτε καὶ φίλη, ἀρκεῖ μόνον οἱ προσερχόμενοι νὰ ἦσαν εὐσχήμονες.

Ἡ τῶν ἀλλοδαπῶν παροικία, ἡ κατεσκηνωμένη ἐπὶ τῶν Ἠλυσίων ὑψωμάτων τοῦ Ἀστέρος, αἱ σφόδρα κοσμικαὶ κόραι καὶ οἱ ὑπὲρ τῶν ἡδονῶν ἔκδοτοι προσέδραμον τῇ δελεαστικῇ ταύτῃ προσκλήσει, ἡ δ' ἑορτὴ προεμηνύετο λαμπροτάτη.

Τὸ μέγαρον ὅλον ἀπήστραπτε, καὶ ὁ ἠλεκτρικὸς φωτισμὸς ἐπηργύρου τὰ πυκνὰ τοῦ παραθείσου φυλλώματα. Ἡ νὺξ ἦν μεγαλοπρεπὴς, μία τῶν νυκτῶν τῆς Ἰταλίας· οὐδ' ἐν νέφος ὑπῆρχεν ἐν τῷ στερεώματι, χλιαρὰ δ' ἐπέπνεεν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ αὔρα.

Μετὰ τὸν ἠνεῳγμένον κιγκλιδωτὸν πυλῶνα ἤρχιζε δενδροστοιχία πεντηκονταετῶν πτελεῶν· ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν λειμῶνες, ἐκτείνοντες τοὺς χλοεροὺς τάπητάς των μέχρι τῆς βάσεως τῶν αἱμασιῶν· κατέναντι τὸ ἀνάβαθρον γέμον θεραπόντων χρυσοφόρων ἐφ' ὅλων τῶν ῥαφῶν τῶν στολῶν των· εἶτα δὲ ὁ πρόδομος, περιλαμπὴς ὡς ἄλλη μαγικὴ ἀποθέωσις.

— Ἐξαίσιον! ἐπεφώνησεν ὁ θεῖος Σουκαρριὲρ, ἅμα τὸ μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ κομίσαν αὐτοὺς ὄχημα ἔστη ἐνώπιον τῆς θαυμασίας ἐκείνης διακοσμήσεως. Οὐδὲν εἶδον τούτου ἐφάμιλλον, μετὰ τὸν χορὸν τοῦ Κεραμεικοῦ, κατὰ τὴν Ἔκθεσιν τοῦ 67. Τίποτε ἄλλο δὲν ὑπολείπεται ἐδῶ, ἢ τὸ σῶμα τῶν ἑκατὸν σωματοφυλάκων. Ἀνεκάλυψε λοιπὸν ἀδαμαντωρυχεῖον ἢ πηγὴν πετρελαίου αὐτὸς ὁ κ. Διαμαντῆς; Εἶμαι περίεργος νὰ ἴδω τὸν βαθύπλουτον τοῦτον, ἔχω δὲ μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ συναντήσω τινά, ὅπως μὲ παρουσιάσῃ πρὸς αὐτόν.

— Καταβῶμεν, θεῖε, εἶπεν ὁ Βωτροῦ. Στηρίχθητε ἐπ' ἐμοῦ.

— Διὰ τίνα μ' ἐκλαμβάνεις; Ἡ πανοπλία σου δὲν μὲ βαρύνει πλέον πτεροῦ. Αἱ κνημῖδες κάπως μ' ἐνοχλοῦσιν ὅπως κάμπτω τὰ γόνατα, ἀλλὰ θὰ συνειθίσω βαδίζων. Θὰ ἴδῃς.

Ὁ Γούης εἶχεν ἤδη κατέλθει, καὶ ἦν ἕτοιμος νὰ τείνῃ ἀρωγὸν χεῖρα τῷ τεθωρακισμένῳ ἱππότῃ. Ὁ Σουκαρριὲρ ὅμως ἐφιλοτιμήθη καὶ κατέβη ἄνευ βοηθείας ἐκ τῆς ἁμάξης, ἔνθα ἀρκούντως εἶχεν ὑποφέρει ὅπως τοποθετηθῇ.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ διδηροφράκτου γίγαντος ἐνεποίησε μεγίστην αἴσθησιν. Οἱ θεράποντες ἐθορυβήθησαν, ἐκ δὲ τῶν προσκεκλημένων, οἱ μὴ διελθόντες ἔτι τὸν πρόδομον ἐστράφησαν κατάπληκτοι, ὅπως ἀποθαυμάσωσι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον τοῦ Ταξιάρχου.

Ὁ Σουκαρριὲρ δὲν ἦν ἀνὴρ πτοούμενος ἐκ τόσῳ μικρῶν πραγμάτων. Εὐθυτενὴς καὶ τεταμένος ὑπὸ τὴν χαλύβδινον αὐτοῦ περιβολὴν, ἀνέβη, μὲ ἀνηγερμένην τὴν προσωπίδα τῆς κόρυθος, τὰς βαθμίδας τοῦ ἀναβάθρου.

Ὁ Γούης, μὲ τὸ μετάξινον κολόβιόν του, ὡμοίαζεν ὡς ἀκόλουθος παῖς τοῦ θείου του, ἀκόλουθος δὲ λίαν ἐπιτυχὴς, διότι ἡ κομψὴ στολὴ μεγιστᾶνος τῶν χρόνων Καρόλου τοῦ Θ'. τῷ ἥρμοζε θαυμάσια.

Τὰ λεπτὰ χαρακτηριστικά του καὶ ἡ ἀγέρωχος φυσιογνωμία του ἤθελον βεβαίως προξενήσει ἐντύπωσιν ἐν τῇ Αὐλῇ τῆς Αἰκατερίνης τῶν Μεδίκων. Προσωμοίαζε τοσοῦτον τῷ κ. Λαμὸλ, ὥστε ἡ βασίλισσα τῆς Ναβάρρας ἤθελεν ἀπατηθῇ.

Ἀλλ' ἐνέπεσεν ἐντὸς ὁμίλου ἑταίρων, κατὰ τὴν ἐσχατιὰν τῆς πρώτης αἰθούσης ἱσταμένων, καὶ πάραυτα αὐτὸν ἀναγνωρισάντων: τοῦ Βουσερὼλ δηλαδὴ ὡς Ἀρτανιὰν ἐνδεδυμένου, τοῦ Ζιρὰκ ὡς οὐσσάρου τῆς πρώτης

Αὐτοκρατορίας, κατακεντήτου καὶ πλήρους σειραδίων πανταχόσε, καὶ τοῦ Ραγκοὺζ ὡς *Ἀπιστεύτου* τοῦ Διευθυντηρίου.

Ἡ εἰσέλευσίς των ἐγένετο ὡραία. Ὁ θεῖος Σουκαρριὲρ, περικυκλωθεὶς καὶ εὐφημούμενος, ἠπόρει πρὸς τίνα πρῶτον ν' ἀπαντήσῃ.

— Προσφέρω ὑμῖν τὰς προσρήσεις μου, κύριε· εἶσθε ἀγαλματοτυπὴς, τῷ εἶπεν ὁ Βουσερώλ.

— Ἐπιβλητικὴ ἡ σκευή σας, ἀλλ' ὀχληρὰ πρὸς στρόβιλον, ἐχλεύασεν ὁ Ζιράκ.

— Ἰδοὺ ὁποῖον ἐννοῶ τὸν πολεμιστὴν, ἀνέκραξεν ὁ Ραγκούζ. Δὲν ὑπάρχουσι πλέον τοιοῦτοι.

— Κύριοι νεανίαι, εἶπεν ἡσύχως ὁ ἀρχαῖος τῆς Ἀφρικῆς εὔζωνος, δὲν δυσαρεστοῦμαι θαυμαζόμενος, ἀλλὰ δὲν μοὶ ἀρέσκουν τόσον πολὺ τὰ σχόλια. Ἐδανείσθην περικεφαλαίαν καὶ θώρακα παρὰ τοῦ ἀνεψιοῦ μου, διότι πρὸ δύο ὡρῶν μοὶ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ παραστῶ εἰς τὸν χορὸν τοῦτον. Ἂν ἀπαρέσκωσιν ὑμῖν τὰ παλαιά μου ταῦτα σίδηρα, θὰ ἔλθητε νὰ μοὶ τὸ εἴπητε αὔριον τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Μέγα Ξενοδοχεῖον. Τὸ δωμάτιόν μου εἶναι μὲν ἐπὶ τοῦ τετάρτου πατώματος, ἀλλ' ὑπάρχει τὸ πρὸς ἀνάβασιν μηχανικὸν φορεῖον. Ἀπόψε ὅμως, σιγὴ εἰς τὰς τάξεις! Εἶναι τοῦτο τὸ κέλευσμα, ὅπερ σᾶς δίδω. (ἀκολουθεῖ.)

Ο ΕΝΑΣΤΡΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ.

Γ'.

Ὁ Γαλαξίας ἐστὶν ἄθροισμα ἑκατομμυρίων ἡλίων καὶ πλανητικῶν συστημάτων.

Ὁ θαυμασμὸς καὶ ἡ ἔκπληξις, ὑφ' ὧν καταλαμβανόμεθα, παρατηροῦντες τὸν ἀπέραντον χῶρον, ὃν ἔναστρον οὐρανὸν ἀποκαλοῦμεν, αὐξάνουσι κατὰ πᾶσαν νέαν τοῦ θείου δημιουργήματος θεωρίαν. Ἂν ὑπάρχῃ ἐπὶ τῆς μικρᾶς ταύτης σφαίρας, ἥτις προωρίσθη εἰς ἐφήμερον ἡμῶν κατοικίαν, λογικὸν ὄν, ἀποδίδον ἐπαξίως αἶνον καὶ εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν παντοδύναμον Δημιουργὸν τῆς κτίσεως, ἀναμφιβόλως πρέπει νὰ ᾖναι ἡ τάξις τῶν ἀστρονόμων. Ἂν δὲ τὰ ἀσυγκρίτως τελειότερα ἡμῶν ἐκεῖνα ὄντα, οἱ Ἄγγελοι, ἔμειναν ἐκστατικὰ καὶ ἀνέπεμψαν τὰς συγκινητικωτέρας ᾠδὰς πρὸ τοῦ ὑψίστου θρόνου τοῦ θείου Παντοκράτορος, ὡς βεβαιοῖ ἡμᾶς Αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς, λέγων: (Ἰὼβ ΛΗ'. 8.) «*Ὅτε ἐγεννήθησαν ἄστρα, ἤνεσάν Με φωνῇ μεγάλῃ πάντες Ἄγγελοί Μου*» πόσῳ μᾶλλον ὁ μικρὸς καὶ πεπερασμένος ἄνθρωπος δὲν μένει ἐκστατικὸς καὶ ἐνεὸς ἐνώπιον τῆς πρὸ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἐκτυλισσομένης ἑκάστοτε μεγαλοπρεπείας; Ἂς διατείνωνται πολλοὶ ὅτι οἱ ἐγκύπτοντες εἰς τὴν ἀστρονομίαν ἀποβαίνουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄθεοι! ἡμεῖς τολμῶμεν νὰ διαβεβαιώσωμεν αὐτοὺς ὅτι οὐδεμία ἄλλη φιλοσοφικὴ μελέτη, ὅσον ἡ θεωρία τῆς παγκοσμίου ἁρμονίας καὶ ὡραιότητος, δύναται νὰ πείσῃ τὸν ἀνθρώπινον νοῦν εἰς τὴν περὶ ὑπάρξεως Θεοῦ ἰδέαν. (*) Ἅπαν τὸ ἔξοχον οἰκοδόμημα τοῦ ἐνάστρου οὐρανοῦ εἶναι τὸ μέγα τῆς αἰωνιότητος βιβλίον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πᾶν λογικὸν ὂν δύναται ν' ἀναγνώσῃ τὴν πανσοφίαν καὶ παντοδυναμίαν Ἐκείνου, Οὗτινος ἡ *μεγαλοπρέπεια ἐπήρθη ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.*

Οὐδείς ἐστιν ὁ μὴ παρατηρήσας, κατά τινα αἰθρίαν νύκτα, εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν περιλαμπῆ ἐκείνην ταινίαν, ἥτις, συγκειμένη ἀπὸ μέρη φωτιζόμενα ὑπὸ λευκοῦ φωτὸς, σχηματίζοντος κηλῖδας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον πλατείας, περιζωννύει, οὕτως εἰπεῖν, ἅπαντα τὸν οὐρανὸν, καὶ ὁμοιάζει νεφέλῃ φωτεινῇ, παρατηρουμένῃ ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως. Αἱ κηλῖδες αὗται καὶ ὅλη ἡ ζώνη ἐκείνη εἰσὶν ἀθροίσματα ἀπειραρίθμων ἀστέρων, διακρινομένων κάλλιστα διὰ τοῦ τηλεσκοπίου, καὶ τὸ ἀπ' αὐτῶν ἐκφερόμενον ἄπλετον φῶς δίδει εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τοῦ οὐρανοῦ τὴν λευκοειδῆ ἐκείνην βαφὴν, ἣν οἱ ἀρχαῖοι ἀπέδιδον εἰς ἔκχυσιν γάλακτος τῆς Ἥρας· διὰ τοῦτο καὶ ἔκπαλαι ἐπεκράτησε τὸ νὰ δίδηται ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ εἰς τὴν ζώνην ταύτην τὸ ὄνομα *Γαλαξίας*. Εἰς μάτην ὁ ὀφθαλμὸς ἡμῶν, ὡπλισμένος διὰ τῶν ἰσχυροτέρων τηλεσκοπίων, ζητεῖ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸ τέλος τῆς λαμπρᾶς ταύτης καὶ φωτοβόλου ταινίας· οὐδὲν ἄλλο ἀνακαλύπτει πάντοτε, εἰμὴ ἄπειρον πέλαγος ἀμυδροῦ καὶ ἀμεταβλήτου φωτὸς, ὅπερ ἀποτελοῦσιν αἱ συγχεόμεναι ἀκτῖνες ἀναριθμήτων μυριάδων ἡλίων, τοσούτῳ ἀφ' ἡμῶν ἀφισταμένων, ὥστε καθίσταται πάντῃ ἀδύνατον νὰ διακρίνωμεν αὐτούς· ἀμυδρά τις μόνον λάμψις τῶν ἀπείρων αὐτῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἀσθενῶς πως εἰς τὰ ὄμματα ἡμῶν φαίνεται. Ἂν δὲ ἤμεθα κάτοικοι γῆς τινος ἄλλης, πλησιέστερον εἰς τὸν Γαλαξίαν αἰωρουμένης, ἠθέλομεν βεβαίως βλέπει, ἀντὶ τῆς εὐρείας λευκοφαίου ταύτης τοῦ οὐρανοῦ ζώνης, ὠκεανὸν φωτὸς καὶ λάμψεως, ἐξ ἀμετρήτων ἡλίων προερχομένων, καὶ οἱονεὶ ὄγκον πυρὸς ἀποτελούντων. Καὶ ὅμως πόσοι ἄλλοι Γαλαξίαι λαμπρότεροι τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὁρωμένου, καθωραΐζουσι διὰ τῶν ἀναριθμήτων φωστήρων των τοὺς ἀπομεμακρυσμένους χώρους τοῦ οὐρανοῦ! Πόσα ἄλλα ἀθροίσματα ἢ ἀκαταμέτρητα συμπλέγματα πελωρίων ἀστερισμῶν, πολλαπλασιαζόμενα ἐπ' ἄπειρον, καλύπτουσι τὸν οὐράνιον χῶρον! Ἴσως ὁ ἡμέτερος Γαλαξίας εἶναι μηδὲν, ὡς πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὴν λαμπρότητα, πρὸς τὰς μυριάδας τῶν λοιπῶν γαλαξιῶν παραβαλλόμενος, καθὼς τὸ πλανητικόν μας σύστημα εἶναι μηδὲν, ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ συστήματα.

Ὁ Γαλαξίας δὲν ἐκτείνεται ὁμοιομόρφως κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, οὔτε εἶναι ἐπίσης φωτεινὸς πανταχοῦ, διότι τὰ σχηματίζοντα αὐτὸν ἄστρα δὲν κεῖνται κατὰ συμμετρίαν, καὶ πᾶς τόπος περιέχει ἀριθμόν τινα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον μείζονα ἢ ἐλάττονα. Ὁ περιώνυμος ἀστρονόμος Ἕρσχελλος, διευθύνας κατά τινα νύκτα πρός τινα πολύαστρον λευκότητα τοῦ Γαλαξίου τηλεσκόπιον, οὗ τὸ φωτιζόμενον μέρος τῆς περιφερείας περιελάμβανε 15 μόνον μοίρας τοῦ οὐρανοῦ, εἶδε διερχομένους ἐν διαστήματι 15 λεπτῶν τῆς ὥρας 116,000 ἀστέρων, καὶ ἄλλοτε πάλιν εἰς 40 λεπτὰ 258,000. Εἰς τρόπον ὥστε, ἂν ὁ ἀστρονόμος οὗτος ἐξηκολούθει θεωρῶν διὰ τοῦ τηλεσκοπίου εἰς διάστημα ὁλοκλήρου ἀνακυκλήσεως τῆς οὐρανίου σφαίρας, τουτέστιν εἰς διάστημα εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, θὰ ἔβλεπε διερχομένους περὶ τὰ 12 ἑκατομμύρια ἀστέρων. Τώρα, ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ ἀστέρες οὗτοι ἀπέχουσιν ἀπ' ἀλλήλων μόνον πέντε δισεκατομμύρια λευγῶν, ἥτις εἶναι ἡ ἐλαχίστη δυνατὴ ἀπόστασις· ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀστρονόμου θὰ διέτρεχεν εἰς τὸ διάστημα ἕκτασιν... ἀλλ' ἐπειδὴ λείπουσιν αἱ λέξεις ἐνταῦθα, συγχωρηθήτω ὅπως παραστήσωμεν τὴν ἔκτασιν ταύτην δι' ἀριθμητικῶν χαρακτήρων 46,440,000,000,000,000,000 λευγῶν! Καὶ ὅμως ἡ ἔκτασις αὕτη εἶναι μηδὲν ὡς πρὸς τὸ διάστημα, καίτοι ὑπέρμετρος ὡς πρὸς τὸ ἡμέτερον πλανητικὸν σύστημα, ὅπερ ἔχει μόνον 1,324,000,000 λευγῶν διάμετρον.

Τὸ φῶς τοῦ Γαλαξίου παρετηρήθη ὅτι εἶναι λαμπρότερον μεταξὺ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων *Σειρίου* καὶ *Ἀντάρου*, ἀπὸ δὲ τῆς χώρας ταύτης πρὸς ἄρκτον ἐξασθενεῖ βαθμηδόν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο παρέσχε τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ πρῶτον μέρος εἶναι πλησιέστερον εἰς ἡμᾶς παρὰ τὸ δεύτερον, καὶ ἑπομένως ὅτι ὁ Γαλαξίας σχηματίζει δακτύλιον παμμεγίστων διαστάσεων, ἐντὸς τοῦ

(*) « Ἐλεώσησα πάντοτε τὸν ἀθεϊσμόν, λέγει ὁ » περιώνυμος Βολταῖρος, ὡς τὴν μεγαλειτέραν ἀποπλά- » νησιν τοῦ λογικοῦ· διότι εἶναι ἐπ σης γελοῖον τὸ νὰ » φανταστῇ τις ὅτι ἡ θαυμασία διάταξις τοῦ Σύμπαντος » δὲν ἀποδεικνύει ἔξοχόν τινα καὶ ὑπέρτατον τεχνίτην, » ὅσον αὐλαδες ἤθελεν εἶσθαι νὰ εἴπῃ τις ὅτι ἓν ὡρο- » λόγιον ἐγένετο ἄνευ ὡρολογοποιοῦ. »

ὁποίου ἐκκέντρως εὑρίσκεται καὶ ὁ ἡμέτερος ἥλιος μετὰ τοῦ πλανητικοῦ αὐτοῦ συστήματος, καὶ ἀποτελεῖ πιθανῶς μέρος αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ ἀνθρωπίνη φαντασία ταράσσεται, ἀναλογιζομένη πόσα ἄλλα ἑκατομύρια ἐντελεστέρων πλανητικῶν συστημάτων περιέχονται ἐντὸς τῆς εὐρείας ταύτης ζώνης τοῦ οὐρανοῦ, ἀπείρως ὑπερτεροῦντα τὸ ἡμέτερον ἀφανὲς σχεδὸν σύστημα κατὰ τὴν λαμπρότητα, τὴν κίνησιν καὶ τὴν ζωήν. Ἂν δὲ ἓν μόνον μέρος τῆς παγκοσμίου λαμπρότητος ἀδυνατεῖ νὰ περιλάβῃ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς διανοίας του, πόσον μᾶλλον τὰς λοιπὰς ἀγνώστους καλλονὰς τοῦ οὐρανίου χώρου, ἃς ἡ φαντασία ἀνακαλύπτει καὶ διορᾷ νοερῶς μὲν, πλὴν συνεπῶς καὶ λογικῶς πάνυ, εἰσδύουσα εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ καββαλιστικὰ σημεῖα, εἰς ὅλας τὰς ἀκατανοήτους ἐκείνας περιπλοκὰς, ἐν αἷς ἀνακαλύπτει τὰ μεγαλεῖα τοῦ Ὑψίστου Παντοκράτορος!

Ρ.

Ο ΣΑΧΙΝ ΠΑΣΑΣ.

Ἡ Περσία τῆς Ἰταλικῆς ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας εἰσῆλθε τῇ 9 τρ. Μαΐου ν. ἔ. ἐν τῷ λιμένι μας κομίζουσα πολύτιμον παρακαταθήκην. Ἐπανέφερεν εἰς τὴν γεννέτρειαν γῆν τὰ λείψανα ἑνὸς τῶν τέκνων της, ὅπερ, ἀφοῦ ἀφιέρωσε πάντα τὸν βίον, καὶ κατηνάλωσε τὰς δυνάμεις πάσας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Πατρίδος του, μετέβη τεθλιμμένον νὰ τελευτήσῃ ἐπὶ ξένου ἐδάφους.

Οὐδεμία πομπὴ, οὐδ' ἐπισημότης συνώδευσαν τὴν πένθιμον τελετὴν τῆς ἀνακομιδῆς καὶ μεταφορᾶς τοῦ λειψάνου τοῦ Σαχὶν Πασᾶ. Ἡμεῖς μολαταῦτα, ὧν τὸ ἔμβλημά ἐστι νὰ χαιρετίζωμεν καὶ ἀγαπῶμεν τοὺς ἐν τῇ μεγάλῃ διαμάχῃ τῆς ἀνθρωπότητος ἡττωμένους (τοῦτο δὲ καθαρῶς ἐξ ἰδιοσυγκρασίας καὶ χαρακτῆρος) ἐνώπιον τῆς ἀδιαφορίας ταύτης, καθῆκον ἡμέτερον νομίζομεν νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἐν ὀνόματι ἐκείνων? οἵτινες, ἀληθεῖς τῆς Αἰγύπτου φίλοι, καταδεικνύουσι τὸ τοιοῦτο διὰ τῆς πρὸς πάντα πιστῶς ἐξυπηρετήσαντα αὐτὴν εὐγνωμοσύνης καὶ ὑπολήψεώς των· ὅπως δ' ἀποδώσωμεν ὕψιστον καθῆκον σεβασμοῦ τῷ πιστῷ ἐκείνῳ θεράποντι τῆς ἐσχάτης ὥρας, προτιθέμεθα διὰ βραχέων νὰ σκιαγραφήσωμεν τὸ τοσούτῳ ἔμπλεων γεγονότων στάδιόν του... Πολλοὶ τῶν πολιτευομένων εὑρήσουσιν ἄλλως τε ἐν αὐτῷ χρήσιμα πρὸς μίμησιν παραδείγματα.

Ὁ Σαχὶν Πασᾶς ἦν υἱὸς τοῦ Μωχάμμετ Κεντζῆ ἀγᾶ, ἑνὸς τῶν ὁπλαρχηγῶν ἐκείνων, τῶν πιστῶς ὑπηρετησάντων τὸν μέγαν Μεχμὲτ Ἀλῆν, καὶ συντελεσάντων, ὑπὸ τὰς διαταγάς του, εἰς τὸ τῆς παλιγγενεσίας τῆς Αἰγύπτου μέγα ἔργον του. Ὁ Κεντζῆ Ἀγᾶς ἐφονεύθη ἐν ἐκστρατείᾳ, ἣν ὁ Μεχμὲτ Ἀλῆς ἐπιχείρησε κατὰ τοῦ Σουδὰν, πρὸς ὑποταγὴν τῆς χώρας ταύτης, τῆς καὶ νῦν ἔτι παρεχούσης ἀνησυχίας τοῖς κυβερνήταις ἡμῶν. Πρὸς ἀμοιβὴν δὲ τῶν παρὰ τοῦ Κεντζῆ ἀγᾶ προσενεχθεισῶν ὑπηρεσιῶν, ὁ Ἡγεμὼν υἱοθέτησε τὸν νεαρὸν ἐκείνου υἱὸν, κατατάξας αὐτὸν μετὰ τῶν ἰδίων ἑαυτοῦ ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Χάγχας.

Ὁ νέος Σαχὶν διεκρίθη ἐκεῖσε διὰ τῆς περὶ τὴν ἐργασίαν ἱκανότητος, τοῦ ζήλου καὶ τῆς εὐχερίας του· εἰσῆλθε μετ' οὐ πολὺ ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ, ὁπόθεν, κατόπιν ἐξαισίων σπουδῶν, ἐξῆλθε μὲ τὸν βαθμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ.

Ἡ καλή του διαγωγὴ, ἡ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀγχίνοια καὶ τὰ στρατιωτικά προτερήματά του ἠμείφθησαν διὰ ταχέως προβιβασμοῦ, καὶ κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον ἀπαντῶμεν αὐτὸν ταγματάρχην. Ἐπανῆλθε δ' ἐκεῖθεν μὲ τὸν βαθμὸν ἀντισυνταγματάρχου, ἀπονεμηθέντα αὐτῷ ὡς ἔπαθλον τῆς ἀνδρίας του.

Μετὰ τὸν πόλεμον τοῦτον, καθ' ὃν τὰ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα ἔλαβον τοσούτῳ ἔνδοξον μέρος, ὁ Σαχὶν Πασᾶς προσεκολλήθη εἰς τὴν προσωπικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Υ. τοῦ Ἰσμαὴλ Πασᾶ, ἐπιδόξου τότε διαδόχου διατελοῦντος. Κατὰ τὴν ἐπὶ τὸν θρόνον δ' ἀνάβασιν τοῦ κυρίου του, ὁ Σαχὶν προήχθη εἰς συνταγματάρχην τοῦ σώματος τῆς χεδιβικῆς φρουρᾶς. Οὗτος ἀναδιοργάνωσε καθ' ὁλοκληρίαν τὸ σῶμα τοῦτο, καὶ κατέστησεν αὐτὸ ὁποῖον εἶναι σήμερον, ἢ μᾶλλον οἷον ἔτι ἦτο πρό τινος χρόνου. Ἠμείφθη ἐπὶ τούτῳ διὰ τοῦ βαθμοῦ ἀντιστρατήγου, καὶ μετά τινα καιρὸν διωρίσθη διοικητὴς τῶν φρουρίων τῆς Αἰγύπτου. Τότε δ' ἐπεξεργάσθη τὰ σχέδια καὶ τὰ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν αἰγυπτιακῶν φρουρίων ἔργα, ἃ πρῶτος κατήρξατο, καὶ τὰ ὁποῖα ἀνωφελῶς πάνυ ἐπρόκειτο νὰ ἐκπεραιώσῃ βραδύτερον.

Τῶν ἐξόχων προτερημάτων του συνιστώντων αὐτὸν ὁσημέραι πλειότερον ἐπὶ τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως, ἐπροβιβάσθη μετ' ὀλίγον εἰς Ἀρχιστράτηγον, καὶ ἀπεστάλη εἰς Σουδὰν μετ' ἐντολῆς νὰ καταστείλῃ τὴν στάσιν καὶ ἀναμορφώσῃ τὴν κυβερνητικὴν διαχείρισιν. Ἡ πυρίνη αὕτη γῆ ἦν πλήρης ἐνδόξων δι' αὐτὸν παραδόσεων, οὕτω δ' ἐξεπλήρωσε τὴν ἀποστολήν του μετὰ τοσαύτης ἐνεργείας, μεθ' ὅσης καὶ διοικητικῆς περινοίας, ἡ δ' ἱκανότης, ἣν ἀνέπτυξε περὶ τὴν διοίκησιν τοῦ ἐκεῖσε σώματος, κατέστησεν αὐτὸν τὸν φυσικὸν ἀρχηγὸν τῶν ἐπὶ τὴν Κρήτην στελλομένων αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων.

Κατὰ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ ἐπιστροφήν του ἐστάλη αὖθις εἰς Σουδὰν, ὅπως ἀποπερατώσῃ ὅ,τι τοσοῦτον ἐπιτυχῶς ἤρξατο πρὸ τῆς εἰς Κρήτην ἀναχωρήσεώς του. Τῆς παρὰ τούτου δ' ἐπιχειρηθείσης εἰρηνοποιήσεως ἐπιτευχθείσης αἰσίως, ἡ Α. Υ. ὁ Ἰσμαὴλ ἠθέλησε νὰ τῷ παράσχῃ δεῖγμα τῆς ὑψηλῆς εὐαρεσκείας του, καὶ ἔστειλεν αὐτὸν εἰς Γαλλίαν, ὅπως παραστῇ, ἐν ὀνόματι τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὰ μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια, ἅτινα ὁ Ναπολέων Γ'. ἐξετέλει ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Σαλών.

Ἀγχίνους παρατηρητὴς, καὶ περὶ τὴν τακτικὴν διακεκριμένος, ὁ Σαχὶν Πασᾶς ἐσπούδασε μετὰ προσοχῆς τὰς μεταρρυθμίσεις καὶ προόδους, τὰς εἰσαχθείσας ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἐπιστήμῃ, καὶ μετέδοτο τὰς ἐντυπώσεις του ταύτας δι' ἐκθέσεως γεγραμμένης μετὰ μεγάλης διορατικότητος καὶ ὀρθότητος ἐκτιμήσεων.

Μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἀποστολῆς ταύτης ἐπάνοδόν του, ἡ Α. Υ. ὁ πρώην Χεδίβης Ἰσμαὴλ ἀνέθετο τῷ Σαχὶν τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου καὶ τοῦ τῶν Ναυτικῶν. Ἐν τῇ διαχειρίσει δὲ τῶν λεπτῶν τούτων καὶ δυσχερῶν καθηκόντων ἐξετιμήθη ἡ σπανία ἱκανότης του. Πολλὴ μὲν ὑπῆρχεν ἡ ἐργασία, ἀλλ' αὕτη μηδαμῶς τὸν ἐπτόει· ἐπεθύμει τὰ πάντα νὰ βλέπῃ αὐτοπροσώπως, τὰ πάντα νὰ γινώσκῃ, ἐξετάζων περὶ παντὸς καὶ μὴ παρορῶν οὐδεμίαν λεπτομέρειαν· ὑπὸ τὴν ἀγχίνοα δὲ διεύθυνσίν του πλεῖσται ὠφέλιμοι μεταρρυθμίσεις εἰσήχθησαν, πρὸς μέγα ὄφελος τοῦ τε στρατοῦ καὶ τῆς Χώρας. Ἐπαναλαμβάνων τὰ σχέδια, ἅτινα μόλις κατήρξατο ὅτε ἦν Διοικητὴς τῶν φρουρίων, ἐπροίκισε τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰς παραλίας της δι' ὀχυρωμάτων, τὰ ὁποῖα ἀκολούθως οἱ διάδοχοί του ἀφῆκαν νὰ καταπέσωσιν εἰς ἐρείπια. Οὗτος ὑπῆρξεν ὁ ἱδρύσας τὰς στρατιωτικὰς ἀποθήκας, καὶ ἐφοδιάσας αὐτὰς δι' ὅπλων καὶ πολεμεφοδίων τῶν νεωτέρων συστημάτων· αἱ προορατικαὶ δ' ἐκεῖναι προμήθειαί του χρησιμεύουσι μέχρι σήμερον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ. Ἐμπνεόμενος ἐκ τοῦ παραδείγματος τοῦ πρώτου εὐεργέτου του, τοῦ μεγάλου Μεχμὲτ Ἀλῆ, ὁ Σαχὶν Πασᾶς ἐζήτησατο παρὰ τῆς Γαλλίας προγυμναστὰς, ὅπως ἀναμορφώσῃ τόν τε στρατὸν καὶ τὰ σχολεῖα αὐτοῦ· διὰ τῆς συμπράξεως δὲ τῶν

ἀξιωματικῶν ἐκείνων, οὓς ἡ Γαλλία ἐξαπέστειλεν αὐτῷ, εἰσῆξεν ἐν τῷ αἰγυπτίῳ στρατῷ παραδειγματικὴν πειθαρχίαν, ἀπενεγκοῦσαν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι τὰ κάλλιστα τῶν ἀποτελεσμάτων.

Τὰ καθ' ἕκαστον ἔτος τελούμενα μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια, ἐν τῇ εὐρυχώρῳ τῆς Ἀβασίας πεδιάδι, παρεῖχον τὸ ἐνδόσιμον τοῖς τε Αἰγυπτίοις καὶ τοῖς ξένοις νὰ διαβεβαιωθῶσι περὶ τῶν προόδων, ἃς ὁ στρατὸς ἐποιεῖτο ὑπὸ τὴν σταθερὰν καὶ δόκιμον διεύθυνσίν του.

Τότε ἦσαν οἱ καλοὶ χρόνοι, διότι οἱ στρατιῶται εἰργάζοντο πολὺ, καὶ δὲν κατεγίνοντο ἢ μόνον περὶ τῆς στρατιωτικῆς μορφώσεώς των.

Κατὰ τὴν ἐγκαινίασιν τῆς Σουεζείου διώρυχος ὁ Σαχὶν διέταξε γυμνάσια τοῦ αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ἐνώπιον τῶν Ἡγεμόνων, τῶν ἐλθόντων ὅπως παραστῶσιν εἰς τὴν ἐπιβλητικὴν ἐκείνην τελετήν· ἡ καλὴ δὲ στάσις, ἡ πειθαρχία τῶν στρατιωτῶν καὶ ἡ μάθησίς των ἐξετιμήθησαν τὰ μέγιστα ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐκείνων κριτῶν. Οἱ ὑψηλοὶ τῆς Αἰγύπτου ξένοι ἐθαύμασαν ἰδίως τὰς ἐπὶ δρομάδων φερομένας πυροβολαρχίας, τὸν εὐφυῆ τοῦτον τοῦ Σαχὶν νεωτερισμὸν, ὅστις ἔμελλε νὰ παράσχῃ ἀναμφηρίστους ὠφελείας κατὰ τὰς εἰς Σουδὰν συνεχεῖς ἀποστολάς.

Τέλος, καὶ ὅπως συντάμωμεν, καθότι ἡ ἀπαρίθμησις πασῶν τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τῶν προόδων, ἃς εἰσήγαγε κατὰ τὴν διαχείρισίν του, ἤθελε φέρει ἡμᾶς πολὺ μακρὰν, θὰ εἴπωμεν ὅτι, ὁπόταν κατέθεσε τὸ τῶν Στρατιωτικῶν χαρτοφυλάκιον, κατέλιπε τῇ Χώρᾳ στρατὸν καλῶς ὠργανισμένον, μεμορφωμένον καὶ πειθαρχοῦντα.

Μετὰ τὴν ὑπουργείαν του διωρίσθη Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἄνω καὶ Κάτω Αἰγύπτου, ἐξετέλεσε δ' ἐπὶ ἓν ἔτος τὰ καθήκοντα ταῦτα μετὰ τῆς ἀμεροληψίας καὶ ἱκανότητος, ὧν παρέσχεν ἤδη τοσούτῳ λαμπρὰ τεκμήρια.

Ἀπεστάλη κατόπιν εἰς Οὐάδι-Ἄλφα, ὅπως μελετήσῃ τὴν σύστασιν τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Σουδάν. Κατέβαλεν ἐπὶ τῆς νέας ταύτης ὑποχρεώσεως πᾶσαν τὴν δραστηριότητα καὶ τὰς στρατιωτικάς του γνώσεις, ἀλλὰ τά τε σχέδια καὶ τὰ ἔργα, ἅτινα εἶχεν ἀρχίσει, ἔμειναν ἀτελῆ, καὶ ἡ ἐπιχείρησις αὕτη, πρὸς ἣν εἶχε δώσει ἐντούτοις μεγάλην ὤθησιν, δὲν ἐπεραιώθη ἔτι μέχρι τῆς σήμερον. Εἶναι ὅμως ἀληθὲς ὅτι ἔκτοτε αἱ ἀσχολίαι καὶ μελέται τῶν ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν κατέστησαν πολλαπλαῖ καὶ ἐπὶ μᾶλλον ποικίλαι.

Κατὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὑπουργείου Ρίβερς καὶ Βλινὶερ, ὁ Σαχὶν ἀπεσύρθη τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ δὲν ἔμεινεν ἐπὶ μακρὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀποχωρήσει. Πεσόντος τοῦ μικτοῦ ἐκείνου ὑπουργείου, ὁ Χεδίβης Ἰσμαὴλ ἀνεκάλεσε τὸν Σαχὶν εἰς τὰ πράγματα, καὶ τῷ ἀνέθεσεν αὖθις τὸ χαρτοφυλάκιον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὡς τιτλοῦχος δὲ τοῦ ὑπουργείου τούτου ὁ Σαχὶν ἔσχε τὴν θλίψιν νὰ παραστῇ εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ θρόνου παραίτησιν τοῦ κυρίου καὶ εὐεργέτου του.

Ἀγαπῶν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὴν πατρίδα του, καὶ ὑποθέτων ὅτι ἠδύνατο εἰσέτι νὰ τὴν ἐξυπηρετήσῃ ἀποτελεσματικῶς ὑπὸ τὴν νέαν τῶν πραγμάτων φάσιν, ὁ Σαχὶν διετήρησε τὴν ὑψηλὴν θέσιν του. Τοῦτο ὅμως δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολύ. Ὁ ἀφωσιωμένος καὶ ἱκανὸς δημόσιος οὗτος λειτουργὸς δὲν ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ ἐν ὑπουργείῳ προεδρευομένῳ ὑπὸ τοῦ Ριὰζ Πασᾶ, ὅθεν καὶ ἀπεχώρησεν ὁριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἑκούσιος ὅμως αὕτη ἀποχώρησις δὲν τὸν ἔσωσεν ἐκ τῶν διωγμῶν, οὓς ὁ ὑπουργὸς ἐκεῖνος ἐπεχείρει κατὰ πάντων, ὅσοι ὑπηρέτησαν πιστῶς τὸν πεπτωκότα Χεδίβην, καὶ ἐτόλμων νὰ ὦσι πρὸς ἐκεῖνον εὐγνώμονες. Ὁ Ριὰζ, ὅστις τῶν πάντων ἐπελάθετο, εὐεργεσιῶν τε καὶ εὐεργέτου, δὲν ἐνόει ν' ἀκούῃ συμβουλάς.

Ἐμπλησθεὶς ὕβρεων, παρενοχληθεὶς, καταδιωχθεὶς ὑπὸ τῶν φίλων του, αὐτῶν ἐκείνων τῶν τῆς χθὲς ἔτι αὐλοκολάκων του, οἵτινες ἐφθόνουν τά τε ἀγαθά του, ὡς καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον, ὑπεχρεώθη ὁ Σαχὶν, ὅπως διαφύγῃ τὰς συστηματικὰς τοῦ Ριὰζ καταδιώξεις, νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν προστασίαν τῆς Ἰταλίας.

Μετά τινα δὲ χρόνον, βλέπων ὅτι ἀδύνατον ἦν ν' ἀπαλλαχθῇ τοῦ ἀμειλίκτου μίσους τοῦ διώκτου του, ὁ Σαχὶν ἐξωρίσθη αὐτοθελήτως, μεταβὰς εἰς Ἰταλίαν πρὸς συνάντησιν τοῦ εὐεργέτου του Χεδίβου Ἰσμαὴλ.

Εὗρε δ' ἐπὶ τοῦ ἰταλικοῦ ἐδάφους εὐρεῖαν, περιποιητικὴν καὶ ἐξιδιασμένην φιλοξενίαν· Διὰ τῶν πρὸς τοὺς εὐγενεῖς ἐξορίστους περιθάλψεών της, ἡ Ἰταλία, συμφώνως ταῖς προαιωνίοις παροδόσεσιν αὐτῆς, προσεπάθει νὰ μετριάσῃ τὰς πικρίας τῆς πρός τινας μὲν αὐτῶν ἐπιβλητικῆς, πρὸς ἄλλους δ' ἑκουσίας ἐξορίας.

Κατόπιν διετοῦς διαμονῆς ἐπὶ τῆς φιλοξένου ταύτης γῆς, ἐτελεύτησεν ὁ Σαχὶν· εἶναι δὲ λυπηρὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ θανάτου του, οὐχὶ οἱ συμπολῖταί του, οὔτε οἱ ὁμοεθνεῖς του ὑπῆρξαν οἱ θρηνήσαντες, ἀλλὰ μᾶλλον οἱ γνωρίσαντες αὐτὸν μόνον ἐκ τῆς ἀφοσιώσεως καὶ ἐξορίας του.

Θλιβερὰ ἀντίθεσις! Οἱ παρ' αὐτοῦ εὐεργετηθέντες ἠδιαφόρησαν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ του, ἐνῷ βαθέως ἐλυπήθησαν ἐπὶ ταύτῃ οἱ πρὸς οὓς ἐκεῖνος μᾶλλον ἦν ὑπόχρεως.

Εἴχομεν λοιπὸν ἄδικον λέγοντες ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης βιογραφίας ὅτι οἱ ἰσχυροὶ πασῶν τῶν χωρῶν ἠδύναντο ν' ἀρυσθῶσιν ἐκ ταύτης ὠφέλιμα μαθήματα;

(Ἐκ τοῦ «Φάρου τῆς Ἀλεξανδρ.»)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΧΕΙΡΟΣ.

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φυλλ.)

ΣΓ'.

Πρὸς σύλληψιν ὄντως τῶν λίαν σμικρῶν ἀντικειμένων δὲν ἤρκει μόνον νὰ ἐνεργῶσι διὰ τῶν ἄκρων των δύο ἀντιτιθέμενοι δάκτυλοι, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ἔχωσι τὰ ἄκρα ταῦτα οἷαν ἔχουσι τὴν ὑφὴν, νὰ ὦσι δηλ. μαλακὰ, στρογγύλα καὶ ὡπλισμένα δι' ὀνύχων. Διότι, ἂν μὲν ἦσαν οὐχὶ σαρκώδη, ὡς εἶναι, ἀλλ' ὀστεώδη, δὲν θὰ ἠδύναντο ποτὲ νὰ συλλάβωσιν ἐλάχιστα ἀντικείμενα, ὡς ἄκανθαν ἢ τρίχα. Ἀλλ' οὔτε πάλιν θὰ συνελάμβανον αὐτὰ κάλλιον, ἂν τὰ ἄκρα ταῦτα, σαρκώδη ὄντα, ἦσαν μαλακώτερα καὶ ὑγρότερα τοῦ ὅσον εἶναι· διότι ἀναγκαῖον εἶναι τὸ συλλαμβανόμενον ἀντικείμενον νὰ περιλαμβάνηται ὅσον τὸ δυνατὸν πανταχόθεν, ὅπως ἡ σύλληψις αὐτοῦ ᾖ στερεά· πέριξ δὲ ἀντικειμένου τινὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐναρμοσθῇ σκληρόν τι καὶ ὀγκῶδες σῶμα, ἀλλὰ μετρίως μαλακὸν, καὶ ὑπενδίδον ἄρα κατὰ δίκαιόν τι μέτρον· διότι πάλιν τὸ ὑπερμέτρως μαλακὸν καὶ οἱονεὶ διαρρέον ἐνδίδει πλέον τοῦ δέοντος κατὰ τὴν ἐπαφὴν τῶν σκληρῶν σωμάτων, καὶ ἀφίνει εὐκόλως νὰ ὑπεκφύγῃ τὸ συλληφθὲν ἀντικείμενον. Τὸ μεταξὺ ἄρα τῶν ὑπερμέτρως μαλακῶν καὶ τῶν ὑπερμέτρως σκληρῶν οὐσιῶν κείμενον, οἷα τυγχάνει ἡ τῶν ἄκρων δακτύλων ὑφὴ, καθιστᾷ ἰδίως ἀσφαλέστατον τὸ τῆς συλλήψεως ὄργανον.

Ζ'.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ συλλαμβανόμενα ἀντικείμενα εἶναι διαφορώτατα τὴν σύστασιν, μᾶλλον ἢ ἧττον δηλ. μαλακὰ ἢ σκληρὰ, ἔδωκεν ἡ φύσις εἰς τοὺς δακτύλους ὑφὴν, καθιστᾶσαν αὐτοὺς ἐπιτηδείους πρὸς σύλληψιν πάντων τῶν ἀντικειμένων τούτων· πρὸς τοῦτο ἄρα τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων δὲν συνίστανται μόνον ἐκ τῶν ὀνύχων, ἢ μόνον ἐκ σαρκὸς, ἀλλ' ἐξ ἀμφοτέρων τῶν οὐσιῶν τούτων, καταλληλότατα συνηρμολογημένων. Τὸ μὲν σαρκῶδες μέρος ὄντως κατέχει τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῶν δακτύλων, ὧν τὸ ἄκρον χρησιμεύει πρὸς σύλληψιν τῶν ἀντικειμένων. Ὁ δὲ ὄνυξ κεῖται ἔξωθεν, ὅπως χρησιμεύῃ

εἰς ἀντέρεισμα. Οὕτω δὲ τὰ μὲν μαλθακὰ ἀντικείμενα συλλαμβάνονται διὰ μόνου τοῦ σαρκώδους μέρους τῶν δακτύλων, τὰ δὲ σκληρὰ, καθ' ὃ ἀπωθοῦντα καὶ κοιλαίνοντα τὴν σάρκα, δὲν δύνανται νὰ συλληφθῶσιν ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῶν ὀνύχων, διότι ἡ ὑποχωροῦσα σὰρξ ἔχει ἀνάγκην ἀντερείσματος· ἀλλ' ἐξ ἄλλου οὐδὲν σκληρὸν ἀντικείμενον δύναται νὰ συλληφθῇ διὰ μόνον τῶν ὀνύχων, διότι τὰ σκληρὰ ἀντικείμενα ὀλισθαίνουσι μεταξὺ τῶν σκληρῶν, οἷοι οἱ ὄνυχες, σωμάτων. Οὕτως ἄρα κατὰ τὰ τῶν δακτύλων ἄκρα τὸ μὲν σαρκῶδες μέρος καταργοῦν τὸ τῶν ὀνύχων ὀλισθηρὸν, οἱ δὲ ὄνυχες, ἀντερείδοντες τὴν ἐνδίδουσαν σάρκα, συγκαθιστῶσι τὸν δάκτυλον ὄργανον συλληπτήριον παντὸς ἀντικειμένου μικροῦ, μαλθακοῦ ἢ σκληροῦ. Εὐνόητον δ' εἶναι ἤδη τὸ ἀτόπημα, τὸ ἐκπηγάζον ἐκ τῆς ὑπερβαλλούσης μακρότητος ἢ βραχύτητος τῶν ὀνύχων· διότι, ἂν μὲν ἦναι ὑπερμέτρως μακροὶ, ὥστε νὰ συγκρούωνται, ὅταν οἱ δάκτυλοι προσεγγίζωνται, δὲν δύναταί τις νὰ συλλάβῃ οὔτε μικρὰν ἄκανθαν, οὔτε τρίχα, ἢ παρόμοιόν τι ἀντικείμενον· ἂν δὲ, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτῶν βραχύτητα, μὴ φθάνωσιν ἄχρι τοῦ ἄκρου τοῦ δακτύλου, ἀφίνουσι τὴν σάρκα ἄνευ ἀντερείσματος, καὶ τὴν καθιζῶσιν ἀνίκανον νὰ συλλάβῃ ὅ,τι δήποτε· ὅθεν, ἵνα οἱ ὄνυχες ἐπληρῶσιν ἐντελῶς τὸν σκοπὸν, δι' ὃν φύονται κατὰ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων, δέον, κατὰ τὸν Ἱπποκράτην, νὰ φθάνωσιν ἐπακριβῶς μέχρι τῆς ἄκρας τοῦ σαρκώδους μέρους. Πλὴν δὲ τούτου, οἱ ὄνυχες χρησιμεύουσι καὶ πρὸς πλείστας ἄλλας ἐργασίας, ὡς τὴν ἀπόξεσιν, τὴν ἀπόκνισιν, τὴν ἔκδαρσιν, τὴν διάσχισιν, καὶ συχνὴν λαμβάνομεν ἀνάγκην τῶν ὀνύχων κατὰ πλείστας τοῦ βίου περιστάσεις, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς τέχνας, ὅσαι ἀπαιτοῦσι τὴν τεχνικὴν τῆς χειρὸς χρῆσιν.

Η'.

Ἂς ἐξετάσωμεν τώρα διατὶ μὲν ἡ τῶν ὀνύχων σκληρότης εἶναι μετρία καὶ οὐχὶ ὑπερβολικὴ, διατὶ δὲ εἰσὶν οὗτοι στρογγύλοι πανταχόθεν, καὶ διατὶ αὐξάνουσιν ἀκαταπαύστως κατὰ μῆκος; Ἐὰν μὲν ἦσαν οἱ ὄνυχες σκληρότεροι τοῦ ὅσον εἶναι νῦν, καὶ ὅμοιοι μὲ ὀστοῦν, θὰ ἦσαν ὀλιγώτερον κατάλληλοι πρὸς τὴν σύλληψιν· διότι δὲν θὰ ἐκάμπτοντο ὁπωσοῦν, ἰδίως δὲ θὰ ἐθραύοντο εὐκόλως, ὡς πάντα τὰ σκληρὰ σώματα· χάριν λοιπὸν ἀσφαλείας των, ἡ φύσις κατεσκεύασεν αὐτοὺς μετρίως σκληροὺς, ὅπως τε μὴ παραβλάπτηται ἡ πρὸς ἣν κατεσκευάσθησαν καταλληλότης αὐτῶν, καὶ ὅπως μὴ καὶ αὐτοὶ εὐχερῶς θραύωνται. Ἂν ἦσαν προωρισμένοι ὅπως κατασπαράττωσι, θὰ ἦσαν κατεσκευασμένοι σκληρότεροι, ὡς οἱ τοῦ λέοντος, τοῦ λύκου, τῆς παρδάλεως, κτλ. ἐπειδὴ δὲ προωρισμένοι εἶναι ὅπως συντελῶσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ σύλληψιν τῶν ἀντικειμένων, εἶναι κατεσκευασμένοι μαλακώτεροι ἐκείνων· ὥστε εἶναι ὄνυχες, οὐχὶ χρησιμεύοντες ὡς ἀμυντήρια ὅπλα ἀγρίου ζώου, ἀλλ' ἁρμόζοντες εἰς ἥμερον καὶ πεπολιτισμένον ὄν, οἷος ὁ ἄνθρωπος. Διατὶ δὲ εἶναι στρογγύλοι πανταχόθεν; Βεβαίως πρὸς ἀσφάλειάν των· διότι τὸ στρογγύλον σχῆμα εἶναι τὸ πάντων εὔθετον, ὅπως ὑφίσταται ἀβλαβῶς τὰ κρούσματα, καθ' ὃ μὴ παρέχον μηδεμίαν ἐξοχὴν, δυναμένην νὰ θραυσθῇ ὑπὸ τοῦ κρούσματος. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἄκρον τῶν ὀνύχων δύναται νὰ φθαρῇ εἴτε διὰ τῆς ἀποξέσεως, εἴτε δι' οἵας δήποτε ἄλλης αὐτῶν χρήσεως, ἡ φύσις ἐπροίκισε μόνον ταῦτα τὰ μέρη μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ ν' αὐξάνωσι, καὶ ἀφοῦ ἔτι τὸ λοιπὸν σῶμα ἀποκτήσῃ τὴν τελείαν ἀνάπτυξίν του. Δὲν αὐξάνουσι δ' οἱ ὄνυχες, ὡς πάντα τὰ λοιπὰ μέρη, κατὰ μῆκος, πλάτος καὶ βάθος, ἀλλ' ὡς αἱ τρίχες μόνον κατὰ μῆκος, τοῦ νέου ὄνυχος σχηματιζομένου πάντοτε κατὰ τὴν ρίζαν, καὶ προωθοῦντος τὸν παλαιόν. Τοῦτο δὲ ποιεῖ ἡ προμηθὴς φύσις μετὰ λόγου, ἵν' οὕτως ἀναπληρῶται ἀκαταπαύστως τὸ κατὰ

τὸ ἐλεύθερον ἄκρον τοῦ ὄνυχος δυνάμενον νὰ φθαρῇ διὰ τῆς χρήσεως μέρος.

(ἀκολουθεῖ).

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

(Συνέχεια, ἴδε προηγ. φυλλ.)

Ἐὰν ὁ πατὴρ τῆς οἰκογενείας ἐπιθυμῇ νὰ ἐπιτελέσῃ ἔργον προνοητικότητος, ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἢ νὰ βελτιώσῃ τὴν τύχην τῆς συζύγου του ἢ τῶν τέκνων του διὰ διαθήκης, διὰ δωρεᾶς, ἢ δι' ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς ζωῆς, εἰς τοῦτο ἡ μήτηρ κακῶς θὰ ἔπραττεν ἐναντιουμένη, καθόσον διὰ τῆς ἀρνήσεώς της οὐ μόνον θ' ἀντέβαινεν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν θέλησιν τοῦ θεοῦ, ὅστις τῷ ἐνέσπειρε τὴν ἰδέαν ταύτην. Γιγνώσκετε ὅτι ὁ θεὸς εἶναι ἀγαθὸς, προνοητικὸς καὶ δίκαιος. Ἐὰν ἐνέβαλλεν ἐπιθυμίαν τινὰ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ συζύγου σας, ἐὰν τῷ παρέσχε τὰ μέσα τῆς πραγματοποιήσεως, ἐὰν ἐνέθεσεν ἐν τῇ συνειδήσει του τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐκπληροῖ καθῆκον πραγματοποιῶν τὴν ἐπιθυμίαν του ταύτην, τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ὁ θεὸς ἐπιθυμεῖ τὴν εὐτυχίαν ὑμῶν καὶ τῶν τέκνων σας, διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἠθικὴν ἠτυχίαν τοῦ συζύγου σας.

Ὁ πατὴρ ἐργαζόμενος σκοπεῖ τὴν εὐζωΐαν καὶ εὐημερίαν ὑμῶν καὶ τῶν τέκνων σας. Τὸ κατωρθωτὸ χάρις εἰς τὴν νεότητά του, εἰς τὴν ἐνεργητικότητά του, εἰς τὸ θάρρος του. Ἀλλὰ δὲν νομίζετε, ὅτι ἐπέρχονται στιγμαὶ, καθ' ἃς καταβεβλημένος ἐκ τοῦ καμάτου ταράσσεται ἐκ λυπηρῶν σκέψεων; Λέγει πολλάκις ἐν τῷ μυχῷ τῆς καρδίας του: Ἡ σύζυγός μου, τὰ τέκνα μου εἰσὶν εὐτυχεῖς σήμερον διὰ τῆς ἐργασίας μου. Ἀλλ' αὔριον!.... Ἐὰν ἐπέπρωτο ν' ἀποθάνω, τὸ πᾶν θὰ ἐστεροῦντο. Σήμερον εὐπορία, αὔριον δυστυχία!

Πιστεύσατε δὲ ὅτι, ἂν ἐνίοτε βλέπετε αὐτὸν μελαγχολικὸν, τοιοῦται ἰδέαι καὶ σκέψεις συνταράττουσι τὸ λογικόν του.

Ἐὰν, ἐν τοιαύτῃ τινὶ στιγμῇ μελαγχολίας καὶ ἀποθαρρύνσεως, τῷ ἔλεγέ τις: — Τὸ μέλλον ἐκείνων, οὓς ὑπερηγάπησας, δύναται νὰ ᾖ ἧττον ἀτυχὲς ἢ ὅσον τὸ ἐφαντάσθης· Διὰ μικρᾶς οἰκονομίας κατ' ἔτος, ἐκ τοῦ ἐκ τῆς ἐργασίας σου κέρδους, δύνασαι νὰ καταρτίσῃς ἀμέσως τὴν περιουσίαν, ἣν ἐπιθυμεῖς νὰ καταλίπῃς μετὰ θάνατον εἰς τὴν οἰκογένειάν σου.

Ἡ ἐπὶ τῆς ζωῆς ἀσφάλεια σοὶ παρέχει τὸ μέσον τοῦτο, περιβεβλημένον τὰς θετικωτέρας τῶν ἐγγυήσεων.

Εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ κατενόει τοῦτο, καὶ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν θ' ἀμφέβαλλεν ὅτι ὤφειλε νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ζωήν του. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρόκειται ν' ἀφαιρεθῇ μέρος τῆς περιουσίας τοῦ οἴκου, νομίζει καλὸν νὰ σᾶς συμβουλευθῇ. Ἐπιδοκιμάζουσαι, ὦ σύζυγοι, τὴν γνώμην τοῦ συζύγου, πράττετε ἔργον φιλοστοργίας καὶ φρονήσεως, καθότι συντελεῖτε οὕτως εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ πνεύματός του ἀποδίωξιν θλιβερῶν ἀπασχολήσεων, αἵτινες ἀκουσίως αὐτοῦ τὸν καθιστῶσι δυστυχῆ.

Ἀσφαλίζων τὴν ζωήν του ὁ σύζυγός σας, εἶναι ἔμπλεως θάρρους διὰ τὸ παρὸν, πλήρης ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ μέλλον. Ἐργάζεται μετὰ τόσῳ πλειοτέρας ζέσεως καὶ ζήλου, καθόσον ἐπιθυμεῖ ν' ἀπολαύῃ ζῶν τῆς εὐτυχίας, ἣς ἐγένετο ὑμῖν πρόξενος, γνωρίζων ὅτι ἔσεσθε εὐτυχεῖς μετὰ τὸν θάνατόν του.

Βλέπετε ὅθεν ὅτι ἐξ ὑμῶν ἐξαρτᾶται ἡ γαλήνη τῆς ψυχῆς τοῦ συζύγου σας. Εἴπομεν ἤδη ὅτι ὑπάρχουν σύζυγοι, αἵτινες ἐμποδίζουν τοὺς συζύγους των νὰ συνάψωσιν ἀσφάλειαν ἐπὶ τῆς ζωῆς, διότι τοῦτο, λέγουσι, θὰ ἦτο ἰδέα ἐγωϊστικὴ δι' αὐτάς.

Ἡ ἰδέα τοῦ ἐγωϊσμοῦ, ἥτις πηγάζει ἐξ αἰσθήματος ἀβροφροσύνης καὶ ἀδιαφορίας, καίτοι μὴ ἀξιόμεμπτος, ὀφείλει ἐν τούτοις νὰ ἐξαλειφθῇ ριζηδὸν, οὖσα ἐν πλήρει ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας τῆς γυναικὸς, πρὸς τὸ φίλτρον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῆς πρὸς τοὺς οἰκείους της.

Προεθέμεθα, διὰ τῶν ἄνω λεχθέντων, νὰ

ἀπαλλάξωμεν τὰς γυναῖκας τῶν θλίψεων καὶ τῶν τύψεων τοῦ συνειδότος, ὧν ἤθελον εἶσθαι ἀντικείμενον, ἐὰν μετὰ ταῦτα ἔβλεπον, ἕνεκεν ἰδίου λάθους, τὰ τέκνα αὐτῶν ὑποφέροντα καὶ δυστυχοῦντα.

ΜΥΡΙΑ ΟΣΑ.

Αἱ ἐν Γερμανίᾳ μονομαχίαι τῶν σπουδαστῶν ἐλαττοῦνται κατὰ πολὺ τοῦ ἀρχικοῦ χαρακτῆρός των, καθιστάμεναι ἁπλαῖ παιδιαί, συμφώνως τῇ ἐκθέσει προσφάτου γεγονότος ἐν Μαρβούργῳ. Αἱ Ἀρχαὶ εἰς μάτην προσπαθοῦσι νὰ ἐξαλείψωσι τὸ ἔθιμον· ἐπὶ τούτῳ δὲ κατεδίκασαν δώδεκα σπουδαστάς, λαβόντας μέρος ἐν τοιαύταις συναντήσεσιν, εἰς τρίμηνον φυλάκισιν ἐντός τινος τῶν φρουρίων, μ' ὅλην τὴν μαρτυρίαν χειρούργου, παραστάντος εἰς πλέον τῶν 3,000 τοιούτων διαμαχῶν, ἄνευ οὐδενὸς ἀπευκταίου συμβάματος. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι οἱ Τεύτονες καυχηματίαι δὲν ἀπομιμοῦνται τοὺς συγχρόνους των Οὔγγρους, οἵτινες ἐσχάτως εἰσῆξαν νέον τρόπον ἱκανοποιήσεως τῆς προσβληθείσης τιμῆς. Δύο νεαροὶ εὐπατρίδαι ἐρίσαντες πρὸς ἀλλήλους, ἀνέθεντο τὴν διευθέτησιν τῆς ὑποθέσεώς των ἐπὶ τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, οἵτινες ἐπιδέσαντες τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἐντολέων των, ἀπῄτησαν ὅπως οὗτοι ἀνασύρωσι τὴν εἴτε λευκὴν, εἴτε μέλαιναν τῶν δύο ψήφων, τῶν τεθειμένων ἐντὸς ποτηρίου. Ὁ ἀναλαβὼν τὴν μέλαιναν ὑπεχρεώθη, μετὰ μεγάλης δυσαρεσκείας του, νὰ νηστεύσῃ ἐπὶ δεκαπενθημερίαν, τρεφόμενος μόνον διὰ ξηροῦ ἄρτου καὶ ὕδατος, ποινὴν, ἣν λίαν ἐντίμως ὑπέστη καὶ ἐξετέλεσεν.

Ὁ Ἀμερικανὸς Ἀρχιτέκτων ἀναφέρει ὅτι μεταβατικοὶ λίθοι, ὁμοειδεῖς ἐκείνων, οὓς ἀφηγοῦνται ὑπάρχοντας ἐν Αὐστραλίᾳ, ἀπηντήθησαν πρό τινος εἰς Νευάδαν. Περιγράφονται ὡς ἀκριβῶς σχεδὸν σφαιρικοὶ, οἱ πλεῖστοι δ' αὐτῶν ἔχουσι μέγεθος καρύου, καὶ εἰσὶ σιδηρούχου ὕλης. Ὅταν διασπαρῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τῆς τραπέζης, εἴτ' ἐπ' ἄλλης ὁμαλῆς ἐπιφανείας, εἰς δύο ἢ τριῶν ποδῶν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν, ἄρχονται διευθυνόμενοι πρὸς κοινόν τι κέντρον, ὅπου συναθροίζονται ὡς τὰ ἐν τῇ καλιᾷ ὠά. Εἷς μόνος λίθος μετατιθέμενος μὲν ἐν ἀποστάσει τριῶν καὶ ἡμίσεως ποδῶν, ἅμα ἀφεθῇ ἐλεύθερος, ἀμέσως κινεῖται μετὰ θαυμασίας καὶ κάπως κωμικῆς ταχύτητος πρὸς συνάντησιν τῶν ὁμοειδῶν του. Ὅταν δὲ τεθῇ εἰς τεσσάρων ἢ πέντε ποδῶν μῆκος, τότε διαμένει ἀκίνητος. Ἀνευρέθησαν ἐπὶ χώρου σχετικῶς ὁμαλοῦ καὶ ἀπαρτιζομένου ἁπλῶς ἐκ ξηροῦ βράχου. Διεσπαρμέναι ἐπὶ τοῦ ἀγόνου τούτου χώρου ὑπάρχουσι μικραὶ λεκάναι, ποδῶν τινων μέχρι πέντε καὶ δέκα μέτρων διαμέτρου· ἐν τῷ βάθει δὲ τούτων ἀπόκεινται οἱ κινούμενοι ἐκεῖνοι λίθοι, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ μεγέθους πίσου καὶ φθάνοντες μέχρι πέντε ἢ ἓξ δακτύλων διαμέτρου. Ἡ αἰτία τῆς πρὸς ἀλλήλους κυλινδήσεως τῶν λίθων τούτων θὰ ἔγκηται βεβαίως ἐν τῇ ὕλῃ, ἐξ ἧς σύγκεινται, καὶ ἥτις φαίνεται οὖσα ἐκ μαγνήτου λίθου, ἢ ὀρυκτοῦ μαγνητικοῦ σιδήρου.

Τὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλλιέλμου ἱματιοφυλάκιον θὰ χρήζῃ μεγάλης ἐκτάσεως, ἂν κρίνωμεν ἐκ τῆς τῶν ἐνδυμασιῶν αὐτοῦ διδομένης περιγραφῆς. Κέκτηται ἀνὰ μίαν στολὴν ἑκάστου τῶν τῆς φρουρᾶς καὶ τῆς σωματοφυλακῆς ταγμάτων, ἐκτὸς τῶν πλήρων στρατιωτικῶν στολῶν τῆς Βάδης, Βαυαρίας, Σαξωνίας καὶ Βυρτεμβέργης· ὅπως δὲ τιμήσῃ ἕκαστον ἐπίσημον ξένον, ἔχει Ρωσσικὰς, Αὐστριακὰς κ.λ.π. στολάς. Ἡ κυνηγετική του ἐνδυμασία εἶναι ἰδιαζόντως πεπαλαιωμένη καὶ τετριμμένη, κατὰ τὴν θεωρίαν ὅτι τὰ παλαιότερά εἰσι καὶ ἀναπαυτικώτερα· συγχρόνως δὲ τὸ αὐτὸ ἀξίωμα ἰσχύει καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν τοῦ Αὐτοκράτορος φαιόχρουν μανδύαν, ὅντινα ἔφερεν ἐπὶ 25 ἔτη, ὁπόταν μετέβαινεν ἐφ' ἁμάξης κατὰ τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ φθινόπωρον. Τοιαῦτα ἐνδύματα, ὡς προσκτήσαντα ἱστορικὴν ἀξίαν, μετηνέχθησαν τὰ πλεῖστα ἐν μουσείοις· ἀλλ' ὁ Γουλλιέλμος προσεκτικώτατα διαφυλάττει τὴν στολὴν, ἣν ἐφόρει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τοῦ Νόβιλιν ἀποπείρας. Μία τῶν ἀναπαυτικῶν στολῶν ἐντελῶς ἐλλείπει, αὕτη δ' εἶναι ἡ οἰκιακὴ, καθότι ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλλιέλμος πώποτε παρουσιάζεται ἀτημέλητος.

Νέα εἰκὼν τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας χαραχθήσεται κατὰ τὴν προσεχῆ ἔκδοσιν τῶν Βρεταννικῶν χρυσῶν νομισμάτων, ἐφ' ὧν ἡ Α. Μ. παρασταθήσεται ἐν τῇ σημερινῇ αὐτῆς ἡλικίᾳ καὶ φέρουσα τὸ Αὐτοκρατορικὸν Στέμμα. Αὕτη δ' ἔσεται ὁ δεύτερος τύπος τῆς προτομῆς, καθ' ὅλον τὸ μακροχρόνιον διάστημα τῆς βασιλείας της.

Περίεργος ἔκθεσις Ἰαπωνικῶν εἰκόνων τελεῖται ἤδη ἐν Βέρνῃ τῆς Ἑλβετίας. Ἐν αὐτῇ ἀπόκεινται 150 περίπου πίνακες ἐκπροσωποῦντες τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ἐγχωρίου τέχνης, ὡς προσωπογραφίας, τοπογραφίας, ζῶα, ἄνθη κ.λ.π. Μία δὲ τῶν εἰκόνων τούτων εἶναι ἔργον τοῦ Λὲς-χῖ-ρὲ, ἀκμάσαντος περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΔ'. ἑκατονταετηρίδος.

Ἑτέρα ἔκθεσις Ἐφημερίδων ἐγένετο εἰς Δρέσδην, περιλαμβάνουσα ὑπὲρ τὰ 1500 φύλλα εἰς 55 διαφόρους γλώσσας. Ἡ Γερμανία πρωτεύει ἐν ταύτῃ μετὰ 291 Ἐφημερίδων, ἔπειτα δὲ ἡ Ἀγγλία μετὰ 124, ἐνῷ 75 ἕτεραι ἐξετέθησαν εἰς ποικίλας Ἀσιανὰς γλώσσας.

ΓΕΛΩΤΕΣ.

*
* *

— Μὲ ἔχετε διὰ κλέπτριαν, καὶ δὲν μ' ἀφίνετε τὰ κλειδιά; . . . . . ἔλεγεν ὑπηρέτριά τις πρὸς τὴν κυρίαν της.

— Ὄχι, κόρη μου, ἀπεκρίθη ἡ οἰκοδέσποινα ἀταράχως, τὸ κάμνω διὰ νὰ σ' ἐμποδίσω νὰ γείνῃς.

*
* *

Ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ :

— Λοιπὸν, τί ἀπεφάσισες νὰ κάμῃς τὸν υἱόν σου ; Ποῖον στάδιον τῷ ἑτοιμάζεις ; ποία εἶναι ἡ κλίσις του ;

— Ἀγαπᾷ πολὺ τὰ ταξείδια,

— Κάμε τον τότε ταμίαν.

*
* *

— Τί τὰ θέλετε, ἔλεγε κυρία τις ἔν τινι συναναστροφῇ, ἀπὸ τοῦδε δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι δὲν ἔχω πλέον μαλλιὰ, τὰ ἔχασα σχεδὸν ὅλα.

— Ὄχι δὰ, μαμὰ, ὑπέλαβεν ἡ μικρὰ θυγάτηρ της, δὲν ἐνθυμεῖσαι ὅτι τὰ ἔβαλες χθὲς βράδυ εἰς τὸ συρτάρι σου ;

*
* *

Κύριός τις, συνήθως ρυπαρὸς καὶ ἄνιπτος, ἔλεγε κατ' αὐτὰς εἴς τινα τῶν φίλων του:

— Ἐπιθυμῶ καὶ ἐγὼ νὰ μετεμφιεσθῶ· τί μὲ συμβουλεύεις νὰ φορέσω ;

— Φόρεσε, φίλε μου, λευκὸν ὑποκάμισον.

*
* *

Κοράσιον μικρὸν καθήμενον εἰς τὴν τράπεζαν, μεταξὺ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, ἀναφωνεῖ ἐξαίφνης:

— Παπάκη, φίλησέ με !

Ὁ παπάκης, καταγοητευθεὶς ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ταύτην στοργὴν τοῦ θυγατρίου του, ἀρχίζει καὶ σπογγίζει τὰ γένειά του,

καὶ κύπτει ἔπειτα πρὸς τὸ κοράσιον, ὅπερ ἀποσύρεται μετανοῆσαν.

— Τί ἔχεις; τὸ ἐρωτᾷ.

— Ἤθελα, λέγει, νὰ φάγω τὸ μικρὸ κομματάκι τοῦ μακαρονιοῦ, ὅπου ἐκρέμματο εἰς τὰ γένειά σου!.....

*
* *

Διδάσκαλος χωρίου εἶχε δύο ταμβακοθήκας, ἐξ ὧν ἡ μὲν παλαιὰ ἦν σφαιροειδής, καὶ τὴν μετεχειρίζετο κατὰ τὰς ἐργασίμους τῆς ἑβδομάδος ἡμέρας, ἡ δὲ νέα τετράγωνος ἦν προωρισμένη μόνον διὰ τὰς Κυριακάς. Ἡμέραν τινὰ, κατὰ τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας, ἐπιθυμῶν νὰ δώσῃ εἰς τοὺς μαθητάς του ἀκριβῆ ἰδέαν τοῦ σχήματος τῆς γῆς:

— Ἰδοὺ, τοῖς εἶπε, παρατηρήσατε τὴν ταμβακοθήκην μου. Λοιπόν! καὶ ἡ γῆ ἔχει τὸ ἴδιον σχῆμα.

Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας διήρχετο ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων:

— Ὁποῖον εἶναι τὸ σχῆμα τῆς γῆς; ἠρώτησεν ἓν τῶν παιδίων.

Τοῦτο δ' ἐνθυμούμενον τὸ παράδειγμα τοῦ διδασκάλου του:

— Κὺρ ἐπιθεωρητὴ, ἀπήντησεν, ἡ γῆ εἶναι στρογγυλὴ τὴν ἑβδομάδα, καὶ τετράγωνη τὴν Κυριακήν!

*
* *

Νεανίας κομψευόμενος, οὗτινος ἀναντιρρήτως ἡ εὐφυΐα δὲν συγκατελέγετο μεταξὺ τῶν πρωτίστων προτερημάτων του, συνώδευε δεσποινίδα ἐν τῷ περιπάτῳ. Ἐξαντλήσας δὲ τὰ περὶ συρμῶν καὶ συναναστροφῶν τετριμμένα σχόλιά του, ἐστράφη αἴφνης, μετά τινα σιγὴν, πρὸς τὴν νεάνιδα καὶ ἠρώτησεν αὐτήν:

— Δεσποινὶς, σᾶς ἀρέσκει ὁ *ἀνανᾶς*;

— Ποτέ μου, κύριε, δὲν τὸν ἐγεύθην.

— Εἰς δὲ τὸν ἀδελφόν σας;

— Ἀδελφὸν δὲν ἔχω.

— Ἀλλ' ἂν εἴχετε ἀδελφὸν, ὑποθέτετε ὅτι ἤθελε τοῦ ἀρέσει;

*
* *

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς 5)17 τρ. συμβαινούσης τῆς ἡλιακῆς ἐκλείψεως, ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ ἠρώτησεν ὁμοειδῆ φίλον του:

— Δὲν μοῦ λὲς, κουμπάρε, τί ἔπαθε σήμερα ὁ κόσμος, καὶ ὅλοι κυττάζουνε τὸν ἥλιο μὲ καπνισμένα ὑαλιά;

— Ἀμ' καὶ σὺ καϋμένε! δὲν ἤκουσες πῶς σήμερα γένεται *κλεψο-ηλιά*!

ΛΥΣΕΙΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ ΙΕ'.

Ζῶον — ὠόν.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ ΙΣΤ'.

Ἔθος — Θεός.

ΛΥΤΑΙ.

Ἡ Δεσποινὶς Α. Γ. Σταυρίδη, οἱ κκ. Ἰωάννης Λαγουδάκης, Ἡρακλῆς Ζάνος, Σ. Χρυσαφίδης, Ἰωάννης Δημητριάδης, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ὁ ἐν Μανσούρᾳ κ. Α. Σαλδάγος, οἱ ἐν Σιμπὶν-ἐλ-Ἀνάτερ κκ. Κ. Βερεκέτης, Κ. Σφετζόπουλος, Ρ. Βερεκέτης, κ. Μ***, Π. Ραπτάκης.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΖ'.

Ἀνὴρ, θνητὸς ἀγέννητος, ὅτ' εἶμαι θὰ γνωρίσῃς,
Τὰ δύο τελευταῖά μου ἐὰν ἀποχωρίσῃς.
Καὶ εἰς τὰ παιγνιόχαρτα μ' εὑρίσκεις ἐν τῷ ἅμα
Τὸ πρῶτόν μου καὶ ἔσχατον ἂν ἀφαιρέσῃς γράμμα.
Εἰς σκότος, βλέπεις, κρύπτομαι, καὶ ὅμως μάθε ὅτι,
Ἐὰν τεθῶ προδίδομαι ἐν ἀκαρεῖ 'ς τὰ σκότη.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΡΕΝΘΗΜΕΡΙΑΝ.

Ἵνα καθησυχάσῃς τοὺς πόνους τῶν σεσηπότων ὀδόντων, ἀνάμιξον 8 γραμμάρια αἰθέρος, 5 γραμμάρια καὶ 25 ἑκατοστὰ ὀπίου, 20 σταλαγματίας ἀποστάγματος καρυοφύλλου· βρέξον διὰ τοῦ ρευστοῦ τούτου τεμάχιον βαμβακίου, τὸ ὁποῖον, εἰσαχθὲν εἰς τὸν σεσηπότα ἢ κοῦφον ὀδόντα, ἀποκοιμίζει τοὺς πόνους ἀμέσως.